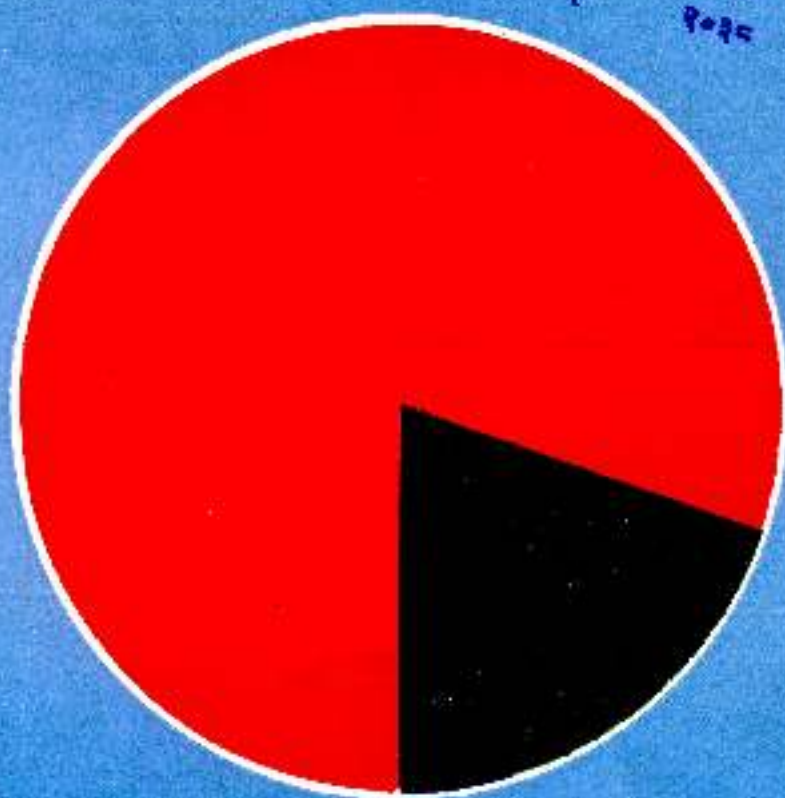

शैक्षिक तथ्यांक प्रतिवेदन २०३१

श्री ५ को सरकार
शिक्षा मन्त्रालय
योजना शाखा, तथ्यांक उप-शाखा

शैक्षिक तथ्याङ्क प्रतिवेदन

२०३१

श्री ५ को सरकार

शिक्षा मन्त्रालय

योजना शाखा, तथ्याङ्क उप-शाखा

“कयन् शताब्दीवेखि अशिक्षा र अज्ञानताको
अन्धकारमा रमल्लिएका हामी नेपालीहरूले
शिक्षालाईनै विकासको मूल ठानेका छौं।”

श्री ५ चोरेन्द्र

"नेपाली जन-जीवनमा रहेको अशिक्षालाई चाँडो उन्मूलन गरी देशभर युग सुहाउँदो कुशल एवं वैज्ञानिक शिक्षालाई बढावा दिने जान सकेमा निकट भविष्यमै हाम्रो देश अन्य विकासशील राष्ट्रहरूसँग दाँजिन योग्य हुनेछ भन्ने कुरा निर्विवाद छ ।"

(स्वर्गीय भी ५ महेश्वरबाद तेस्रो अन्तर्राष्ट्रिय साक्षरता दिवसको
उपलक्ष्यमा वक्तव्यको सन्देशबाट उद्धृत)

दुईशब्द

शिक्षा मन्त्रालय, योजना शाखा, तथ्याङ्क उप-शाखाबाट नेपाल अधिराज्यभरिको सम्पूर्ण शैक्षिक तथ्याङ्क संकलन गरी यो तथ्याङ्क प्रतिवेदन २०२१ प्रकाशमा ल्याइएको छ ।

राष्ट्रिय शिक्षा पद्धतिको योजना लागू गरिएपछि प्रकाशित यो तेस्रो तथ्याङ्क प्रतिवेदन हो । यस प्रतिवेदनमा राष्ट्रिय शिक्षा पद्धतिको मूलभूत कुराहरू, योजना पद्धति शिक्षाको क्रमिक विकास, योजना अन्तर्गत विद्यार्थी भर्ना प्रतिशत शिक्षामा सरकारी स्तर, उच्च शिक्षा र व्यावसायिक विद्यार्थी विवरण संक्षेपमा प्रस्तुत गरिएको छ । यस तथ्याङ्क प्रतिवेदनले २०२१ को शैक्षिक स्थिति र शिक्षाको क्रमिक विकासलाई छलङ्गपार्ने छ । यसरी प्रस्तुत प्रतिवेदन सक्षमको शिक्षा योजनाहरू तयार पार्न र शैक्षिक प्रगतिको मूल्यांकन गर्नेमा खेर सहयोग हुने आशा गरिएको छ । अतः शिक्षा प्रेमी महानुभावहरू र अनुसन्धानकर्ताहरूको निमित्त यस प्रतिवेदन उपयोगी हुने विश्वास गरिएको छ ।

यस तथ्याङ्क प्रतिवेदन तयार पार्न सहयोग गर्ने तथ्याङ्क उप-शाखाका सम्पूर्ण कर्मचारीहरू, तथ्याङ्क फारमहरू पठाई सहयोग गर्ने जि. शि. अधिकारीहरू, जि. शि. निरीक्षकहरू, विद्यालयका प्रधानाध्यापक तथा नि. वि. वि. का सहयोगी अधिकारीहरू र सम्बन्धित सर्वेलाई धन्यवाद ज्ञापन गर्दै शिक्षा प्रेमी सभ्यजनहरूबाट सुझावहरू समेत प्राप्त गरी आगामी प्रतिवेदनलाई अझ मज्जा उपयोगीतर्फबाट प्रस्तुत गर्न सकिने आशा गरिएको छ ।

ईश्वरीलाल श्रेष्ठ
सह-सचिव
शिक्षा मन्त्रालय
योजना शाखा

परिचय

श्री ५ को सरकार, शिक्षा मन्त्रालय, योजना शाखा, तथ्याङ्क उप-शाखाले केही वर्ष अगाडी देखि तथ्याङ्क प्रतिवेदन तयार पार्ने आएको कुरा सर्वै विदितै छ । योजनाबद्ध तरीकाबाट शिक्षा विकास गर्ने भरपर्दो शैक्षिक तथ्याङ्कको आवश्यकता परेछ । भरपर्दो शैक्षिक तथ्याङ्क आधारमा मात्र शिक्षा विकासका निमित्त योजनाहरू तयार गर्ने सकिने हुन्छ । साथै योजना र कार्यक्रमहरूको प्रगतिको मूल्यांकन गर्नमा पनि तथ्याङ्कको आवश्यकता परेछ ।

२०२९ सालसम्मको शैक्षिक तथ्याङ्क प्रतिवेदनमा समावेश गरिएको तथ्याङ्कहरू शिक्षण संस्थाहरूबाट सिधै संकलनहरूबाट गरिएको तथ्याङ्कहरूमा आधारित गरिएका थिए । २०३० सालदेखि पछिको तथ्याङ्क प्रतिवेदन जिल्ला स्तरबाट प्राप्त शैक्षिक तथ्याङ्कमा आधारित गरिएका छन् । तथ्याङ्क उप-शाखाले हरेक वर्षमा दुई पटक (साइ र फाल्गुणमा) जिल्लाहरूबाट तथ्याङ्क संकलन गर्दै आएको छ र यत् प्रतिवेदन २०३१ बषको तथ्याङ्कमा आधारित छ । २०३१ सालको पछि प्रतिवेदनमा अन्य क्षेत्रहरूबाट उपलब्ध गरिएका तथ्याङ्कहरू पनि समावेश गरिएका छन् । यी क्षेत्रहरूमा छात्रवृत्ति शाखा, परीक्षा उप-शाखा र त्रिभुवन विश्व विद्यालय मुख्य हुन् ।

२०३१ वष सन्मना नेपाल अधिराज्यमा ३१ जिल्लाहरूमा शिक्षा योजना लागु भई सकेको छ । शिक्षा योजना लागु भई सकेका जिल्लाहरूमा तयौ पाठ्यक्रम अनुसार यदी से बढी तालीम प्राप्त शिक्षकहरूबाट पढाई संचालन भइरहेको छ र तालीम प्राप्त नभएका शिक्षकहरूलाई तालीमको अवसर प्रदान गर्दै लविएको छ । विद्यालयहरूको भौतिक सुविधाहरूमा गुवार गरिएका छन् साथै स्कूलमा एड्ने विद्यार्थीहरूको संख्यामा वृद्धि गर्ने प्रयत्नहरू भइरहेका छन् । प्रस्तुत तथ्याङ्क प्रतिवेदनमा नयाँ शिक्षा योजना अन्तर्गतको प्रगतिको केही संकेत प्राप्त गर्न सकिने छ ।

विषय सूची

क्र. सं.	पृष्ठ नं.
१.	उपयोगी शैक्षिक तथ्याङ्क
२.	प्राथमिक, निम्न माध्यमिक तथा माध्यमिक शिक्षा (के) विकास
३.	प्रीतिशिक्षा
४.	विद्यार्थी विवरण
५.	प्राथमिक, निम्न माध्यमिक तथा माध्यमिक विद्यार्थी विवरण
६.	प्राथमिक, निम्न माध्यमिक तथा माध्यमिक शिक्षक विवरण
७.	अधिराज्यका विभिन्न विषयसमूह पढने विद्यार्थी विवरण
८.	विद्यार्थी शर्मा प्रतिपाल विवरण
९.	ध्यातृसामयिक विद्यार्थी विवरण
१०.	प्राथमिक विवरण
११.	एन.एल.सी. परीक्षा परिणाम विवरण

उपयोगी शैक्षिक तथ्याङ्क २०३१

प्राथमिक

विद्यालय संख्या	७९८३
जम्मा विद्यार्थी संख्या	४०१०३४
छात्राको संख्या	६९३३१
जम्मा विद्यार्थीमा छात्राको प्रतिशत	१७.२९%
प्राथमिक उमेर (६-८ वर्ष) का अनुमानित घाल बालिका	१०,३८,९४०
प्राथमिक विद्यार्थी भर्ना प्रतिशत	१८.६०%
प्राथमिक शिक्षक संख्या	१७,५२६
तात्कालिक प्राप्त शिक्षक संख्या	७,३७२
तात्कालिक प्राप्त शिक्षकको प्रतिशत	४२.०६%

निम्न माध्यमिक

विद्यार्थी संख्या	१४८३
जम्मा विद्यार्थी संख्या	१६०२५८
छात्राको संख्या	२६१७९
जम्मा विद्यार्थीमा छात्राको प्रतिशत	१६.३४%
प्राथमिकको अनुपातमा निम्न माध्यमिक विद्यार्थी प्रतिशत	३९.९६%
निम्न माध्यमिक शिक्षक संख्या	५२४५
तात्कालिक प्राप्त शिक्षक संख्या	१६५७
तात्कालिक प्राप्त शिक्षकको प्रतिशत	३१.५९%

माध्यमिक

विद्यालय संख्या	४५९
जम्मा विद्यार्थी संख्या	६१३२५
छात्राको संख्या	१०६०६
जम्मा माध्यमिक विद्यार्थीमा छात्राको प्रतिशत	१७.२९%
निम्न माध्यमिकको अनुपातमा माध्यमिक विद्यार्थी प्रतिशत	३८.९७%

माध्यमिक शिक्षा संख्या
तात्सीम प्राप्त शिक्षक संख्या
तात्सीम प्राप्त शिक्षकको प्रतिशत

३४९४
११०५
३१.६३

उच्च शिक्षा

अध्ययन संस्थान	१३	
व्यापक संख्या	४९	
विभिन्न क्याम्पस आतर्गतका विद्यार्थी संख्या	२०,५५०	(विरतार कार्यकालको विद्यार्थी)
अन्तः विद्यार्थीमा प्राविधिक विद्यार्थी संख्या	५०७०	(समावेश नभएको)
अन्तः विद्यार्थीमा प्राविधिक तर्फका विद्यार्थीको संख्या		
प्रतिशत	२४.७१%	
अन्तः विद्यार्थीमा साधारण तर्फको विद्यार्थीको		
प्रतिशत	७५.२९%	
माध्यमिकको अनुपातमा उच्चशिक्षा तर्फका विद्यार्थी		
प्रतिशत	३३.५१%	

प्राथमिक, निम्न माध्यमिक तथा माध्यमिक शिक्षाको योजना पछि तीन वर्षको विकास

प्राथमिक शिक्षा

राष्ट्रिय शिक्षा पद्धतिको योजनाले प्राथमिक शिक्षाको विकासमा धेरै जोर दिएको छ । प्राथमिक शिक्षाको उद्देश्य विद्यार्थीहरूलाई साक्षर बनाउनु हो । साक्षरताको प्रतिशतमा वृद्धि गर्ने र सर्व साधारण जनतालाई न्यूनतम शैक्षिक योग्यता प्रदान गर्नेको लागि प्राथमिक शिक्षाको प्रचार अति आवश्यक छ । प्राथमिक भर्ना प्रतिशत अति अति माथिमा बढाउँदै लगेर सबैको उत्ति उत्ति निरक्षरताको प्रतिशत घट्दै जाने स्वयम् सिद्ध छ ।

जन साधारणलाई शिक्षाको विकास लक्ष विशेष रुचि हुने गएको छ । सबैसम्म आफ्ना छोरा छोरीलाई पढाउन कोशिश गर्ने लागेका छन् । राष्ट्रिय शिक्षा पद्धतिको योजना पछि प्राथमिक भर्ना प्रतिशत बढेको कुरालाई अध्ययन गर्दा शिक्षामा जनताको विशेष उत्साह भएको भन्ने निष्कर्षमा आउन सकिन्छ । जनताका बृद्धिको कारणबाट पनि शिक्षाको मागमा वृद्धि हुने गएको देखिन्छ । शिक्षा योजना पछिको तीन वर्षमा भएको विद्यार्थी प्रगति विवरण यस प्रकार छ ।

तालिका १

विभिन्न वर्षहरूका प्राथमिक विद्यार्थी संख्या

साल	जम्मा विद्यार्थी संख्या	छात्राहरूको संख्या	जम्मा विद्यार्थीमा छात्राको प्रतिशत
२०२९	३,००,३७६ (१-३ कक्षा मात्र)	४९,२०४	१६.४
२०३०	३,५९,६९२	५०,५४३	१६.३
२०३१	४,०९,०३४	६९,३३९	१७.२९

२०२९ को तुलनामा २०३० मा छात्राको प्रतिशत ठुन्डै बराबर रहेको देखिन्छ र २०३१ सालमा आएर करिब १०% प्रतिशत वृद्धि भएको छ । तर यो वृद्धि प्रतिशत त्यति समीपजनक मात्र सकिने । केही वर्षको तथ्याङ्कको आधारमा १५% बेडि १५% को जोडमा रहेको छात्राको प्रतिशतमा हाल २०३१ सालमा आएर १७.२९% पुगेको छ । नेपाल अधिराज्य मित्रका विद्यालयहरूमा छात्राहरूको प्रवेश कम हुनाका विभिन्न कारणहरू छन् । जस्तै अभिभावकहरूले छोरीहरूको पढाइ अनुत्पादक भन्ने प्रवृत्ति राखेको, छोरीहरूलाई घरायसी काममा बढेको

संलग्न पराङ्की र पारिवारिक गरीबी ब्यापक रहेको बाबि कारणहरू छन् । महिला शिक्षकहरूको अभाव हुनाको कारणले पनि छात्राहरूको संख्या कम भएको हो ।

निम्न माध्यमिक शिक्षा

शिक्षा योजना पछि निम्न-माध्यमिक तहको शिक्षा चार वर्षको अवधिको गरिएको छ । यस तहमा चरित्र निर्माण र पुरुष व्यावसायिक शिक्षामा जोड दिइएको छ । पूर्व व्यावसायिक अध्ययनमा कृषि, बागवानी, साधारण औजार स्वचालित साधनहरूबाट गर्ने वस्तुहरू र त्यस्ता वस्तुहरू बनाउने तरिकाहरू बारे विद्यार्थीहरूलाई प्रारम्भिक ज्ञान दिइन्छ ।

प्राथमिक शिक्षामा विद्यार्थी संख्या बढ्दै गएको हुनाले निम्न माध्यमिक कक्षाहरूमा पनि विद्यार्थी संख्या बढ्दै गे जाने कुरा स्पष्ट छ । सीपौलिक कठिनाईले गर्दा साना साना दाख-बालिकाहरू निम्न माध्यमिक शिक्षाबाट वञ्चित नहुन भन्ने विचारले पहाडी क्षेत्रमा केही प्राथमिक विद्यालयहरूमा चार र पाँच कक्षाहरूमा संशालन पराङ्की छन् । २०२९ देखि २०३२ सालको निम्न माध्यमिकतहमा पढ्ने विद्यार्थीहरूको प्रगति विवरण यस प्रकार छ ।

तालिका २

विभिन्न वर्षहरूमा निम्न माध्यमिक विद्यार्थीहरूको संख्या

साल	जम्मा विद्यार्थी संख्या	छात्राहरूको संख्या	जम्मा विद्यार्थीमा छात्राको प्रतिशत
२०२९	१६६२५०	२६७०४	१६.०६
२०३०	१५७५०९	२४२९८	१५.४३
२०३१	१६०२५०	२६१७६	१६.३४

२०२९ सालको विद्यार्थी संख्याको तुलनामा २०३० सालमा आएर घटेको देखिन्छ । यो हुनाको कारणहरूमा कक्षा ४ र कक्षा ५ प्राथमिक विद्यालयबाट अलग हुन गएको पनि एक प्रमुख कारण हुनसक्छ । २०३० को तुलनामा २०३१ सालमा आएर विद्यार्थी संख्या करिब १०० प्रतिशतले बढेको देखिन्छ । यो प्रतिशत धेरै कम देखिन्छ । निम्न माध्यमिक विद्यार्थी संख्या बढाउन अति कम घटाउन अति आवश्यक भएको छ ।

माध्यमिक शिक्षा

प्राथमिक, निम्न माध्यमिक शिक्षाको विकासको साथ साथै माध्यमिक शिक्षाको पनि विकास हुने आएको देखिन्छ । यस तहमा शिक्षाको उद्देश्य उत्पादनशिल र उपयोगी सामरिक तयार गर्ने हो ।

माध्यमिक शिक्षा धेरैको लागि अन्तिम तहको शिक्षा हुने भएकोले यस तहको शिक्षालाई देशको आर्थिक विकासमा बढत पुऱ्याउन सक्ने किसिमले विस्तार गर्दै लैजाँने व्यवस्था हुनु आवश्यक देखिन्छ ।

राष्ट्रिय शिक्षा पद्धतिको योजना लागु गरिएपछि अतिशयनरकः विद्यालयहरूमा एक व्यावसायिक विषय अनि बार्बरफले अध्ययन गराउने व्यवस्था गरेको छ । व्यावसायिक विषयहरूमा अग्रजो, प्रागवानी, कुखुरापालन, टाढापिप, सडैरुण्ड, किलाई हुमाई, शिला, बिजुली जडान, कनिबर मेकिङ्ग आदि छन् । यस किसिमको शिक्षा अध्ययनले विद्यार्थीहरू बढी सीप हासिल गरी स्वावलम्बी र जीवन निर्भर हुने कुरा स्पष्ट छ । २०२९ देखि २०३१ साल सम्म माध्यमिक तहमा पढ्ने विद्यार्थीहरू कतरी बढ्दै गइरहेकाछन् भन्ने कुरा तलको तालिकाबाट स्पष्ट हुन्छ ।

तालिका ३

विभिन्न वर्षहरूमा माध्यमिक विद्यार्थी संख्या

साल	जम्मा विद्यार्थी संख्या	छात्राहुको संख्या	जम्मा विद्यार्थीमा छात्राको प्रतिशत
२०२९	५६६१२	१०३२९	१८.२४
२०३०	५८४८४	१०५७७	१८.०८
२०३१	६१३२४	१०६०६	१७.३९

यो तीन वर्षको अवधिको शैक्षिक तथ्याङ्कको आधारमा माध्यमिक विद्यार्थी संख्या बढ्दै गएको स्पष्ट देखिए तापनि छात्राको प्रतिशतमा केही वृद्धि भएको देखिएको छैन । यसकारण छात्राको प्रतिशत प्राथमिक र निम्न माध्यमिकमा केही मात्रामा बृद्धि भएको देखिन्छ । माध्यमिक तहको शिक्षामा छात्राहुको प्रतिशत करीव करीव उतर्तर्न रहेको देखिन्छ ।

प्राथमिक, निम्न माध्यमिक तथा माध्यमिक तहमा पनि शैक्षिक क्षति बढिरहेको छ । विद्यार्थी संख्या ह्रासलाई कम गर्ने रकिएमा यही विद्यार्थीहरूले पुरा अवधिको पढाइमा संलग्न हुन सक्नेछन् । संख्या ह्रास कम भएर गएमा विद्यार्थी भर्ना प्रतिशत स्वतः बढ्नेछ ।

राष्ट्रिय शिक्षा बजेटको योग्यता (२०२८-२०३०) मा माध्यमिक तहमा भर्ना प्रतिशत ६४% पुग्नुपर्ने लक्ष्य राखेको छ । प्राथमिक तहको ५०% विद्यार्थीलाई निम्न माध्यमिकको ४०% विद्यार्थीलाई माध्यमिक विद्यालयमा पढ्न व्यवस्था प्रदान गर्ने लक्ष्य राखेको छ । २०२९-२०३१ तथ्याङ्कको भर्ना प्रतिशत विवरण यस प्रकार छ ।

तालिका ४

विभिन्न वर्षहरूमा प्राथमिक भर्ना प्रतिशत र नि. मा. र माध्यमिक विद्यार्थी अनुपात

साल	प्राथमिक भर्ना प्रतिशत	प्राथमिकको अनुपातमा नि. मा. वि. विद्यार्थी प्रतिशत	नि. मा. वि. को अनुपातमा मा. वि. विद्यार्थी प्रतिशत
२०२९	३६.५०	४२.२०	३४.०४
२०३०	३४.३६	४३.७९	३७.१३
२०३१	३८.६०	४९.२६	३८.२७

माथि उल्लेखित तालीका अनुसार योजना अनुसूच्य प्रतिशत नभएको देखिन्छ । तर माथि उल्लेखित तथ्याङ्कबाट प्राथमिक भर्ना प्रतिशतमा २०३१ मा केही वृद्धि भएको देखिन्छ ।

शिक्षामा सरकारी खर्च:-

शिक्षा योजना लागू भएपछि शिक्षामा सरकारी खर्चमा वृद्धि हुँदै गएको छ । यसले शिक्षाया श्री ५ को सर-वास्तवै दिएको प्राथमिकतालाई देखाउँछ । गत वर्षहरूमा विद्यालय संख्या र विद्यार्थी संख्यामा वृद्धि भएको छ । स्तर बृद्ध शिक्षाको निमित्त मध्य पाठ्यपुस्तकहरू, शैक्षिक सामग्रीहरू, तालीम प्राप्त शिक्षकहरू, र कार्यशालाहरू गुडाइएका छन् । स्कूल सभन निर्माण र सुधारको निमित्त कक्षाहरूमा रिमलभिन्न फण्डहरू स्थापना गरिएका छन् । शिक्षकहरूको तलबमा वृद्धि गरिएको छ ।

स्कूल स्तरको खर्चमा वृद्धि हुनाको मुख्य कारण शिक्षक तलबमा वृद्धि हो । यो वृद्धि शिक्षक वेतनलाई अरु पैसाहरूको समकक्षमा पुर्‍याउनको निमित्त आवश्यक भएको हो । तलब वृद्धि भएवाट धोष्य व्यक्तिहरू शिक्षण वेतन-तिर आकर्षित हुने आशा गरिएको छ । हाल हालैमा प्राप्त प्राथमिक शिक्षकले रु. २१३,५००, माथीमा प्राप्त नि. मा. शिक्षकले रु. ३२०१०, र तालिम प्राप्त माध्यमिक शिक्षकले रु. ३७०००- पुरस्को तलब पाउँछन् । शिक्षक तलबमा प्राथमिक, निम्न माध्यमिक र माध्यमिक विद्यालय खर्चको ७५% भन्दा बढी भएको देखिन्छ । २०३० सालमा योजना लागु भएमा जिल्लाहरूमा प्राथमिक शिक्षार्थीको प्रति व्यक्ति लागत खर्च रु. १०९१- नि. मा. शिक्षार्थीको प्रति व्यक्ति लागत खर्च रु. १६९१- र माध्यमिक शिक्षार्थीको प्रति शिक्षार्थी लागत खर्च रु. २०००- हुने अनुमान गरिएको-मा २०३१ मा पनि लागत खर्चमा भिन्नता आएको देखिदैन ।

शिक्षा खर्चमा वृद्धि हुनाको एक प्रमुख कारण बजार भाडामा निम्न वृद्धि हुनु पनि हो । मुद्रा स्थितिमा गर्दा अरु क्षेत्रहरूको खर्च बढ्न गए जस्तै शिक्षा क्षेत्रको खर्च पनि वृद्धि भएको छ । शिक्षा क्षेत्रमा गरिने लगानीहरूको मूल्यमा वृद्धि भएको हुनाले खर्चमा वृद्धि हुनु स्वाभाविक छ । २०२९/३० को मूल्य स्थितिलाई आधार मानेर (२०२९/३० को मूल्य बराबर १००) काठमाडौंको मूल्य सूचकांक २०३०/३१ मा १११.८ र २०३१/३२ मा १३४.३ पुगेको अनुमान छ । यस सूचकांक काठमाडौंको निमित्त प्रस्तुत गरिएको भएता पनि अगिराजपुर र बर्दो मूल्य स्थितिलाई मस्ते देखिउँछ । मूल्य बढ्न गएवाट शिक्षा क्षेत्रमा आएको दुवै खर्च वृद्धि कम हुने कुरा बिदित छ ।

२०३०/३१ र २०३१/३२ दुई आर्थिक वर्षहरूमा शिक्षा क्षेत्रमा धेरै ५ को सरदारको खर्च निम्न प्रकार रहेको छ ।

तालिका ५ विभिन्न वर्षमा शिक्षामा सरकारी खर्च (रु. हजारमा)

२०३०/३१	कुल सरकारी खर्च	शिक्षा खर्च	कुल सरकारी खर्च र शिक्षा खर्चको अनुपात
साधारण बजेट:	५७,४८,२६	३,७७,५३	—
विकास बजेट:	७४,१०,७९	७,५३,२०	—
जम्मा:	१,२२,६३,०५	११,३१,११	९.२२
२०३१/३२	कुल सरकारी खर्च	शिक्षा खर्च	कुल सरकारी खर्च र शिक्षा खर्चको अनुपात
साधारण बजेट:	५७,६३,४९	६,३३,००	—
विकास बजेट:	९२,४१,१०	८,६९,००	—
जम्मा:	१,५०,०४,५९	१४,९२,००	९.९४

उपर्युक्त तथ्यांक बाट २०३०/३१ र २०३१/३२ बीचमा शिक्षा खर्चमा ३२.०८% ले वृद्धि भएको देखिन्छ । शिक्षा खर्चको कुल एकदममा वृद्धिमा शिक्षा क्षेत्रमा लाग्ने तर योजना लगातर शिक्षा मन्त्रालयको बजेटमा समायेश गर्दै आएको केही खर्चहरू पनि छन् । यी खर्चहरू हुन् १. तीनधारा पाठशाला २. पुरातत्व

जिम्बोद्गर ३. बुढानिलकण्ठ स्कुल ४. पिपरेवर पाकसाला ५. जिरी बहु मुछी आबोजना ६. सेलकुव परिषद ७. विभुवन विश्वविद्यालय केन्द्रिय कार्यालय यी आबोजनाहरूको निर्माण २०२०।२१ को खर्चमा रु. १ करोड २७ लाख २०२१।२२ को खर्चमा रु. १ करोड २४ लाख दुईवाडैका भिन् । यी रकमहरूको दूवो अझ बुढानिलकण्ठ स्कुल र वि. वि केन्द्रिय कार्यालयलाई गएकाछन् ।

शिक्षा क्षेत्रमा गरिएको उच्च रकमबाट सरकारले शिक्षा विकासमा दिएको कायकपको झलक पाउन सकिन्छ । देश विकासको कमाना शिक्षामा खर्च गरिने कुन वजेट रकमको अझ बढेर जाने गरिने देखिन्छ । २०२०।२१ मा कुल सरकारी खर्च रकम रु. ७००९ करोड भियो र यस रकम मध्ये ३.७१% मात्र शिक्षा क्षेत्रमा खर्च गरिएको भियो । २०२१।२२ मा कुल सरकारी खर्च रु. ९,२०,०००.२१,००० मध्ये १.९४% शिक्षामा खर्च गरिएको छ । यस तथ्यांकबाट राष्ट्रिय शिक्षा पद्धति योजनामा लक्षित गरिए नभोजित कुल सरकारी खर्चको १०% शिक्षा क्षेत्रमा लगाइएको देखिन्छ । केही एतियासी देशहरूलेन तुलना गरी हेर्दा नेपालमा शिक्षामा खर्च गरिएको अझ केही कमने देखिन्छ । केही उदाहरणहरू निम्न प्रकार छन् ।

तालिका ३

विभिन्न देशहरूमा सरकारी खर्चमा शिक्षा खर्च अनुपात

देश	कुल सरकारी खर्च र शिक्षा खर्चको अनुपात	साव
बंगला देश	११.९%	२०२१।२०
बर्मा	१५.०%	२०२४।२५
जापान	२०.१%	२०२४।२५
सिङ्गापुर	१९.३%	२०२४।२५
थाइलेण्ड	१४.९%	२०२४।२५
धीलन्डा	१२.९%	२०२२।२३

माथिका दुवटातहबाट नेपालमा शिक्षा क्षेत्रमा लगाएको अंश अझ मुलुकहरूमा सन्धा कम छ । नेपालको आर्थिक विकासको तापकार्य शिक्षामा खर्च गरिने अंशमा पनि वृद्धि भएर जाने गरिएकोछ ।

स्कूल स्तरको शिक्षा र उच्च शिक्षा बीचको रकमको पाउसातरी सम्बन्धमा २०२०।२१ देखि ०३१।२२ सम्म उच्च शिक्षा तर्फ गएको खर्च रकम शिक्षा खर्च रकमको २६% भएको देखिन्छ । यस तर्फ प्राविधिक अध्ययन संस्थानहरूको खर्च बढ्दै गएको देखिन्छ । प्राविधिक शिक्षा तर्फ प्राथमिकता दिई देशको अन्नशक्ति आवश्यकता पूर्ति गर्ने तथ्य अनुरूप प्राविधिक अध्ययन संस्थानहरूलाई बढी संख्यामा विद्यार्थीहरूलाई भर्नालिने अध्ययनहरूलाई आवश्यक भौतिक सामग्रीहरू, भवन र शिक्षकहरू जुटाउने कार्यकाहरू संचालन गरिएकाछन् । २०२०।२१ मा विभिन्न अध्ययन संस्थानहरूको निर्माण गरिएको खर्च निम्न प्रकार छन् ।

तालिका ७

उच्च शिक्षामा अध्ययन गरेका विद्यार्थीको प्रति विद्यार्थी खर्च

आ. व. २०३१/३२

क्र.सं.	अध्ययन संस्थान	कुल खर्च	अपुञ्जीगत खर्च	विद्यार्थी संख्या	अपुञ्जीगत प्रति विद्यार्थी खर्च
१	शिक्षा शास्त्र	७४,५७,३३७।	६४,४१,४२५।	४०४१	१,६०५।
२	कृषि प्रशिक्षण विज्ञान	२०,५६,०९९।	१३,३४,३४९।	३७८	३,५०९।
३	चिकित्सा शास्त्र	५३,३९,७९८।	४२,७८,८०६।	११२०	३,८१७।
४	इन्जिनियरिङ	५४,९४,१९६।	२८,८२,१९९।	७५६	३,७९७।
५	व्यावहारिक विज्ञान	१३,९९,१२८।	८,०२,१२७।	१५६	५,१४२।
६	वन विज्ञान	७,५२,७७२।	६,१०,५७८।	१९०	३,२१४।
७	मानविक र सामाजिक शास्त्र	७७,९२,२०२।	७३,१८,१००।	८३८७	८७३।
८	व्यापार प्र.वा.शास्त्र	२३,६९,८८९।	२२,०५,१३२।	३५८९	६१४।
९	विज्ञान	७२,३८,७२१।	४३,७५,३६६।	२३०४	१,९८०।
१०	संस्कृत	१४,५७,५५२।	११,८९,३९५।	२७५	४२९६।
११	कानून	४,८३,५४८।	३,२०,०३४।	२८८	१३५५।

प्रौढशिक्षा

हाम्रो जस्तो विकासोन्मुख देशमा प्रौढ शिक्षाको निर्देशनी महत्त्व छ । २०२५ सालको जनगणना अनुसार नेपालमा साक्षरको प्रतिशत १३.९ मात्र थियो । ग्रामिण जन-जीवनमा आएको दैनिक कार्य संचालन गर्नको लागि आवश्यक लेखपढ गर्ने र हिसाव फिताव राख्न सक्षम गर्ने खासको साधारण शिक्षा हासिल गर्ने अत्यावश्यक छ । विद्यालयमा गई पढ्न सक्ने तथा रूपाडले अवसाधारणको लागि र एक दुई अक्षर मात्र पनि स्वतः ज्ञानेकाहरूको लागि विज्ञान प्रेरणा आकृषक पुर्वाव भएको समयमा १,२ वषट पढेर साधारण लेख पढ तथा घरवसी हिसाव गर्ने सक्ने बनाउन प्रौढ शिक्षाले निक्कै महत्त पुर्णप्राप्त गर्न सक्छ ।

आफ्नो दैनिक कार्य संचालन गर्न निक्कै कार्यकुशल भएनपनि ग्रामीण जल जीवनमा साधारण शिक्षाको कमीले गर्दा कार्य कुशलतामा खचुरीपला रहेको हुन्छ । बाल-बालिका भन्दा अझै अनुभव भएका प्रौढहरूलाई साधारण शिक्षाले मात्र पनि उनीहरूको कार्यक्षमतामा निक्कै वृद्धि ल्याउन सक्छ । यसै तथ्यलाई ध्यानमा राखेर नेपालमा २०१३ साल देखि प्रौढ शिक्षा कार्यक्रमको सुरुवात भएको हो ।

सुरुसुरुमा प्रौढ शिक्षा कार्यक्रम अत्यन्तै साधारणलाईमात्र राखिएको थियो । यस उद्देश्य पूर्तीको लागि योजना, विद्यालयहरूका साथै विभिन्न ग्रामि संचालनहरूबाट पनि निक्कै सहयोग प्राप्त भएकोछ । २०१३ साल देखि २०२७ साल सम्ममा २,१४,९८८ प्रौढहरू साक्षर भए ।

२०२८ सालमा शिक्षा योजना लागु भएपछि प्रौढ शिक्षाको उद्देश्य तथा कार्यक्रममा समेत परिवर्तन गरि प्रौढ शिक्षालाई दुई प्रकारमा विभाजन गरिएको छ ।

(१) साक्षरता फैलाउने कार्यक्रम र (२) कार्यमूलक प्रौढशिक्षा कार्यक्रम । साक्षरता फैलाउने कार्यक्रम अन्तर्गत २०२८ देखि २०३२ सम्ममा प्रति वर्ष ५ लाख प्रौढहरूलाई साधारण लेखपढ गर्न सक्ने लक्ष्य रहेको छ । यस अनुसार २०२८ देखि २०३१ सम्ममा २,७२,५४२ प्रौढहरू साक्षर भए ।

कार्यमूलक प्रौढ शिक्षा कार्यक्रमको नुन उद्देश्य दैनिक जीवनमा आईपर्ने काममा महत्त पुग्ने ज्ञान विनोको साथै साक्षरताको शिक्षा दिनुनो । यस कार्यक्रम अन्तर्गत २०२९ सालमा कास्की जिल्लाको व्यावसायिक विषय "कृषि" रहेको ५ वटा माध्यमिक विद्यालयहरूमा कृषिसँग संलग्न गराई प्रयोगात्मकरूपमा १०० जना प्रौढहरूलाई कृषि सम्बन्धि कार्यमूलक प्रौढ शिक्षा दिनुयो । यसै गरी २०३० सालमा कास्की जिल्लाको ६ वटा र रुपन्देही जिल्लाको २ वटा गरी ८ माध्यमिक विद्यालयहरूमा उक्त कार्यक्रम संचालन गरेर २२४ जना प्रौढलाई कृषि सम्बन्धि कार्य मूलक प्रौढ शिक्षा दिइयो । २०३१ सालमा देशको ४ जिल्ला लेयमा उक्त कार्यक्रम संचालन गर्ने लक्ष अनुसार पूर्वाञ्चलमा सप्तरी जिल्लाको ६ वटा माध्यमिक विद्यालयहरू, सगरमाथाक्षेत्रमा बिर्ताम जिल्लाको ६ वटा माध्यमिक विद्यालयहरू, पश्चिमाञ्चलमा कास्कीको ४ वटा माध्यमिक विद्यालयहरू र रुपन्देही जिल्लाको १ माध्यमिक विद्यालय तथा सुदूर पश्चिमाञ्चलमा झाँडा जिल्लाको १ माध्यमिक विद्यालयमा कृषि विषय समावेश गराई ३५६ जना कुलक प्रौढहरूलाई कृषि सम्बन्धि कार्य मूलक प्रौढशिक्षा दिइयो । यसरी २०२९ साल देखि २०३१ साल सम्म जम्मा ६८० जना प्रौढहरूले कृषि सम्बन्धी प्रौढशिक्षा हासिल गरे । यस कार्यक्रम कृषि व्यावसायिक विषय रहेका माध्यमिक विद्यालयहरूले महत्त्वपूर्ण योगदान गरेकाछन् । साथै यस कार्यक्रममा सम्बन्धित अर्थको कृषि प्रसार अधिकृतहरूले पनि केही महत्त पुर्णप्राप्त छन् ।

अधिराज्यमा संचालित विभिन्न स्तरको विद्यालयहरूको विवरण

सारिणी नं. १

२०२१ सालको तथ्याङ्कीय डाटा मुताबिक नेपाल अधिराज्य भरीको जम्मा ७९८३ प्रा. वि, १८८३ नि. मा. वि. र ४५९ मा. वि. भएको देखिन्छ । २०३० सालको भन्दा २०३१ सालमा प्रा. वि. संख्यामा ९४२ प्रतिशत नि. मा. वि. संख्यामा ३९८४ प्रतिशत विद्यालयहरूको वृद्धि भएकोछ । राष्ट्रिय शिक्षावृद्धिको योजना लागु गर्नु सकेको जिल्लाहरूमा कक्षा ६,७ मात्र संचालन भएर पनि मा. वि. भएतालेको गरे विद्यालयहरू नि. मा. वि. मा परिणत भएका छन् । यसैले मा. वि. हरू वृद्धि भएको देखिएको छैन ।

नेपाल अधिराज्यको ५५ जिल्लाहरू मध्येमा सब भन्दा धेरै प्राथमिक विद्यालय भएको अञ्चलमा गण्डकी र जिल्लामा काठमाडौं देखिएको छ ।

त्यस्तै सभ्यता कम प्राथमिक विद्यालय हुने अञ्चलमा कर्णाली र जिल्लामा सनाउ देखिएको छ । नेपाल अधिराज्यमा एकटा पनि माध्यमिक विद्यालय नभएको जिल्ला पनौथ, रसुवा, धादिङ्ग र तिम्लिङ देखिन्छ । नेपाल अधिराज्यमा संचालित विभिन्न किसिमका विद्यालयहरूको क्षेत्र अनुसार विद्यालय विवरण यम प्रकार छ ।

तालिका ८

विकास क्षेत्र अनुसार विभिन्न स्तरको विद्यालय संख्या

क्षेत्र	प्राथमिक विद्यालय	निम्नमाध्यमिक विद्यालय नि.मा.वि.	माध्यमिक विद्यालय	कैफियत
पुर्वाञ्चल	२०११	४०२	१२५	
माध्यमाञ्चल	२१८८	३६९	१५१	
पश्चिमाञ्चल	१९८१	४०३	११८	
नु. पश्चिमाञ्चल	१८०८	३०९	३५	
जम्मा	७९८३	१४८३	४५९	

यस तालिकाबाट सर्वेसन्दा कमला नि. हरू सुदूर पश्चिमाञ्चल क्षेत्रमा भएको देखिन्छ । देशमा संचालित त्रिकिस्र किसिमका विद्यालयहरूको जिल्ला अनुसारको विवरण तलको सारिणीमा देखाइएको छ ।

प्राथमिक, निम्न माध्यमिक तथा माध्यमिक विद्यालय विवरण (२०३१)

सारणी नं. १

जिल्लाको नाम	प्राथमिक विद्यालय	निम्न माध्यमिक विद्यालय	माध्यमिक विद्यालय
ताप्लेजुङ	११३	१६	४
पाँचथर	१२७	१४	५
इलाम	१६४	१९	४
फापा	१६४	४३	१४
मेची	५९८	९२	२७
सुनसरी	१०२	१७	४
तेह्रथुम	१२२	२८	७
धनकुटा	१२९	३३	४
मोरङ	१६१	६९	१६
सुनसरी	१२४	३८	१४
कोशी	६३८	१८५	४५
सोलुखुम्बु	७९	३	३
सिराहा	१३८	२०	११
खोटाङ	१३१	२२	६
ओखलढुङ्गा	८३	४	८
जयपुर्	७८	१२	४
सप्तरी	१५६	४६	१२
सिराहा	१४०	१८	१०
सगरमाथा	८०५	१३२	५६
कुलितल क्षेत्रको जम्मा	२०११	४०९	१६५

जिल्लाको नाम	प्राथमिक विद्यालय	निम्न माध्यमिक विद्यालय	माध्यमिक विद्यालय
बोलछा	८५	१	५
रामेछाप	७९	२	३
सिन्धुली	११९	—	३
धनुषा	१२७	४७	१६
महोत्तरी	१२५	१९	९
सर्लाही	८६	५	८
जनकपुर	६२१	७४	४४
सिन्धुपाल्चोक	११६	६	२
रसुवा	२७	१	—
नुवाकोट	८९	१६	१
धादिङ	१३४	९	—
काभ्रे पश्चिमी	१६५	३७	७
भक्तपुर	६६	२९	६
काठमाडौं	१८८	७४	४०
ललितपुर	१०३	३६	१३
बागमती	८८८	२००	६९
मकवानपुर	७२	३	४
चितवन	१७६	३३	१९
रोल्हुट	१५९	१५	८
बारा	१४०	२८	५
पर्सा	१२७	१७	९
नारायणी	६०४	९५	३८
मध्यमाञ्चल क्षेत्रको जम्मा	२१८३	३६९	१५१

विहाराको नाम	आवधिक विद्यालय	निम्न माध्यमिक विद्यालय	माध्यमिक विद्यालय
चौरछा	१४०	३०	७
मवाङ	१७	१	—
लमजुङ	१६१	३१	११
काश्की	१६३	४४	१७
पर्वत	११९	२५	७
लमजुङ	१४४	२४	७
ल्याङजा	२२२	४७	११
गण्डकी	९६६	२१२	६०
नवलपरासी	७८	१६	३
बाल्पा	१७२	२७	१५
गुल्मी	१५५	२९	८
अर्घाखाँची	१११	१९	५
रूपन्देही	११६	४०	९
कपिलवस्तु	३०९	६	७
सुर्खेश्वरी	७४१	१३०	४७
मुस्ताङ	४७	७	२
डोल्पा	३७	२	१
म्याग्दी	६९	७	२
बागलुङ	१२९	४५	६
धनकुशागिरी	२७४	६१	११
परिचमन्वत्त क्षेत्रको कक्षा	१९८१	४०३	११८
दक्षिण	७६	११	२
डोल्पा	६३	२	२
सल्यान	९९	१६	३
प्युठान	१२३	२६	६
दाङ	७७	२९	८
राप्ती	४३८	८४	२०

जिल्लाको नाम	प्राथमिक विद्यालय	निम्न माध्यमिक विद्यालय	माध्यमिक विद्यालय
रुम्ता	३१	२	१
मुगु	३१	१	१
खिरीकोट	५४	७	—
खुम्ला	७७	२१	१
कमाली	१६३	३१	३
जाजरकोट	७८	१८	२
दलेख	८८	२	१
मुखेत	११२	११	३
बाजे	७६	१९	५
खरिपा	६०	५	१
भेरी	४१४	४४	१२
बाजुरा	६०	१२	१
बझाङ	७९	१२	४
झुम्ले	८१	१२	१
चौदी	१३३	१४	६
कमाली	९१	११	२
सेती	४४४	७०	१४
बाजुरा	८९	१२	४
वीरगञ्ज	१२१	२२	७
उदयपुर	९२	१५	४
काभ्रेपुञ्ज	४७	१२	१
महाकाली	३४९	६२	१६
मुगु र पवित्रमान्जलीको जम्मा	१८०८	३०२	६५
नेपाल अधिराज्यको जम्मा	७९८३	१४८३	४५९

प्राथमिक, निम्न माध्यमिक तथा माध्यमिक विद्यार्थी विवरण

सारिणी नं. २

२०३१ सालको तथ्याङ्कबाट जम्मा प्राथमिक विद्यार्थी संख्या ४०१०३४ देखिएकोछ । यसमध्ये छात्राहरू १९,३३५ भएको देखिन्छ । २०३० सालको तुलनामा प्राथमिक विद्यार्थी संख्या ११.५२ प्रतिशत वृद्धि भएको देखिन्छ । यस्तै तथ्याङ्क रिपोर्ट जिल्लाबाट पठाईएको डाटाहरूको आधारमा प्रकाशनमा ल्याइएकोछ । २०३१ सालको डाटाबाट निम्न माध्यमिकमा १६०२५८ र माध्यमिकमा ६१३२५ विद्यार्थीहरू भएको देखिएकोछ । यस मध्ये नि. मा. मि. मा ३६१७९ र मा. वि. मा १०६०६ छात्राहरू भएको देखिएको छ ।

नेपाल अधिराज्यमा पठिराएका विद्यार्थीहरूमा प्राथमिक तहमा छात्राको १७.२९ प्रतिशत, निम्न माध्यमिक तहमा १६.३४ प्रतिशत, र माध्यमिक तहमा १७.२९ प्रतिशत भएको देखिएकोछ । प्राप्त तथ्याङ्क अनुसार समयभन्दा बढी विद्यार्थीहरू हुने अञ्चल बागमति अञ्चल र लुम्बिनी अञ्चल हुने अञ्चल कर्णाली अञ्चल देखिएकोछ । नेपाल अधिराज्यको १४ अञ्चल मध्ये सर्वभन्दा बढी छात्राहरू हुने अञ्चल बागमति अञ्चल देखिएको छ । नेपाल अधिराज्यमा विभिन्न विद्यालयहरूका अध्ययन गरिरहेका विद्यार्थीहरूको श्रेय अनुसारको विवरण यस प्रकारछ ।

तालिका १

विकास क्षेत्र अनुसार विभिन्न स्तरको विद्यार्थी विवरण

क्षेत्र	प्राथमिक			निम्न माध्यमिक			माध्यमिक		
	जम्मा	छात्रा	छात्राको प्रतिशत	जम्मा	छात्रा	छात्राको प्रतिशत	जम्मा	छात्रा	छात्राको प्रतिशत
पुर्वाञ्चल	१०४७०८	१९४३६	१९.८३	३८८१५	६४९३	१६.७५	१५१३३	२३३६	१५.४४
मध्यमाञ्चल	१२२५९८	२५७१६	२०.९८	५९४६९	१२९४५	२१.७७	२७८२४	६२६३	२२.५६
पश्चिमाञ्चल	१०३४०४	१७१६७	१६.६०	३८७८५	४३९८	११.३५	१२३६५	१५६१	१२.६२
लुम्बिनीमाञ्चल	७६५५४	६९२२	९.०४	२३११०	२०२३	८.७५	६००३	४४६	७.४३
नेपाल अधिराज्य-									
राजधानीकोजम्मा	४०१०३४	६९३३५	१७.२९	१६०२५८	२६१७९	१६.३४	६१३२५	१०६०६	१७.२९

देशमा संचालित विभिन्न विद्यालयहरूमा पढ्ने विद्यार्थीहरूको जिला अनुसार तह अनुसारको विद्यार्थी विवरण सारिणीहरूमा देखाइएकाछन् ।

प्राथमिक विद्यार्थी विवरण

सारणी नं २ (क)

विद्यार्थी नाम	कक्षा १	कक्षा २	कक्षा ३	कक्षा ४	कक्षा ५	कक्षा ६
तालेबुल	२०४८	२६४	७१	४६०	६५	३३०
बोनाथर	२३२०	२०५	१०५	७३५	५५	३६५
दलाम	४१५३	११५०	२१७	१०४०	२२२	१६७५
गोपा	७१३५	२१६८	१०३६	२८०	७८८	३६९२
मोदी	१७६६२	२०४७	१४०७	११३२	११३०	२६२८८
सुपुतासवा	२६२४	५३६	१०९	७४१	६५	७३६
देहिम	२६१४	४२३	१२४	८६३	१४३	६९१
सुनकुवा	२८७५	४७८	२२६	८८३	११७	८२०
मोन्डा	५०६५	१३७५	६४८	२४७७	५५६	२९७४
गुलवारी	४४२८	१३८८	५६०	१८०४	५३५	२३६६
कोडी	१७६०६	४०६६	१९७७	६७३५	१५२८	७६२५
सोखुन्डु	२१०५	४२१	१३६	६०२	६२	६७६
मोन्डुर	२४८२	४७८	२४४	५३५४	१८६	१०१५
कोटाई	४३६१	११५१	१०२	१०४६	१०६	८६५१
ओखलकुडी	२८८२	५८६	८६	६२२	९	४८४
सखुपुट	१६६५	१९७	४६	३८०	३५	२७८
सुपारी	३४८६	१९१४	२५७	१५४८	२१६	६७६
मिराहा	४०४८	६२९	१५६	१४४१	१६४	६६२
सारमाथी	२१९३१	३३५४	१०३६	५९६६	८११	३६९३१
पूर्वावलमकुडी	२७२२९	११५३७	२५३०	१०८४६	३४६६	५९५२६

विकासीको नाम	कक्षा १			कक्षा २			कक्षा ३			कक्षा १ देखि कक्षा ३ सम्मको अंक		
	जम्मा	योग	अवकाश	जम्मा	अवकाश	अंक	जम्मा	अवकाश	अंक	जम्मा	अवकाश	अंक
सोनामा	२७०६	४१६	२०	२७३	२०	२०३	४३	२०३	४३	४२०६	४३	६३०
राधेश्याम	३७२७	३०१	७३	१३१०	७३	१०२३	४१	१०२३	४१	४२४६	४१	४१४
विष्णुली	२०२६	१०६	१०३	२१३	१०३	३७७	२०	३७७	२०	४३१६	२०	७६५
धनुष	२७२५	५२२	११३	१२७३	११३	१२७३	१०३	१२७३	१०३	४३२४	१०३	७७४
अमोनी	३००९	४११	३३४	३३२०	३३४	३३२०	३३४	३३२०	३३४	६४८६	३३४	९९५
सलोही	२४६५	४४२	५५४	२५०९	५५४	२५०९	५५४	२५०९	५५४	४३८२	५५४	७०९
अमरपुर	१५२४५	३७२८	९७०	३७६०	९७०	३७६०	७३७	३७६०	७३७	३०६००	७३७	४३८५
विष्णुमल्लिक	३१४७	३८०	४३	३२४	४३	३२४	४३	३२४	४३	४२०७	४३	४२०
रामा	६४८	१२०	२१	६४४	२१	६२३	२०	६२३	२०	६३०	२०	६३०
कुमारोद	२१५५	४६५	६०	२२०१	६०	२२०१	७५	२२०१	७५	३०३०	७५	३०३
पारिड	३६६७	४२०	४४	४०८७	४४	४०४३	४४	४०४३	४४	४३३०	४४	४३७
आर्यकलागोक	४३३५	६६४	३११	४९९९	३११	४६८८	५७२	४६८८	५७२	७७७०	५७२	९९४०
अमरपुर	२४०५	४७९	२४७	१३७०	२४७	१३७०	२३८	१३७०	२३८	३९७४	२३८	९९४
माठमाथी	१०२४०	२०७२	२०३२	१२७१२	२०३२	१०६८०	२१२४	१०६८०	२१२४	३११४२	२१२४	३७७१
जलिनपुर	५०४८	१५४८	७६९	६५९६	७६९	५८२७	६७४	५८२७	६७४	१०२३३	६७४	१०२१
आमसती	३२७८२	७२४३	३०८८	१३९४४	३०८८	१०८५६	३३६३	१०८५६	३३६३	४२९१४	३३६३	५३७३४
माधवानपुर	३४९६	५८२	२०७	१२९८	२०७	१२७७	२३८	१२७७	२३८	३०६४	२३८	१०३७
विलवम	६५१७	१८७९	७२६	२६०४	७२६	२५३१	४००	२५३१	४००	११०६२	४००	३१०६
रीतिहट	३३९०	४६७	१३४	११४९	१३४	९९६	१३४	९९६	१३४	४२४१	१३४	७२३
बारा	३६००	४३८	१३४	४०३८	१३४	३९०४	१३४	३९०४	१३४	४८७६	१३४	७०८
पल्ल	३३१४	३१३	१९४	१०४४	१९४	९९४	२०६	९९४	२०६	४९६४	२०६	१०९३
नारायणी	२००१७	३९७९	१२२६	६९६२	१२२६	६७३६	११९९	६७३६	११९९	३३९१५	११९९	३३०७
अध्ययनसल्लक्ष्मी	७११४०	१४२४०	६१७	२७०२६	६१७	२६४०९	६३७६	२६४०९	६३७६	११९४४८	६३७६	१२७१६

[illegible]

पाना १				पाना २		पाना ३		पाना ४ देखी पाना ५ सम्मको जम्मा	
नित्यको नाम	जम्मा	पाना	जम्मा	पाना	जम्मा	जम्मा	जम्मा	जम्मा	जम्मा
दाहुरा	१९५७	२२१	७५५	२५	५७५	२५	३७५७	२७५	२७५
रंगटी	२२५	७५	२३७	२५	२३७	७५	७५७७	७५७	७५७
कठेकपुरा	७२५२	३१९	१७७७	१७७	१७७७	७७७	७७७७	७७७	७७७
कठेकपुर	१७७७	२७७	५७७	५७७	५७७	५७७	५७७७	५७७	५७७
महाकाली	५७७७	७७७	२७७७	२७७	२७७७	२७७७	२७७७७	२७७७	२७७७
शु. पवित्रानन्दको नाममा २७७७७	२७७७७	७७७७७	७७७७७	७७७७७	७७७७७	७७७७७	७७७७७७	७७७७७	७७७७७
विषय अन्तर्गतको									
प्राचिन विद्याको नाममा २७७७७७	२७७७७७	७७७७७७	७७७७७७	७७७७७७	७७७७७७	७७७७७७	७७७७७७७	७७७७७७	७७७७७७

[illegible]

[illegible]

प्राथमिक, निम्न माध्यमिक तथा माध्यमिक विद्यालयहरूमा शिक्षकहरूको विवरण

सारणी नं. ३

वर्गिकृत गरीमा तयारित विभिन्न प्राथमिक, निम्न-माध्यमिक तथा माध्यमिक विद्यालयहरूमा प्राप्त तथ्याङ्क अनुसार वर्षमा शिक्षक २६२६५ देखिएको छ । त्यस मध्ये तत्कालीन प्राप्त शिक्षक १०१३४ छन् । २०३० को तुलनामा शिक्षकहरूमा कुनै बृद्धि भएको देखिएको छैन । २०३१ को तयारित तथ्याङ्कबाट श्रेष्ठ अनुसारको शिक्षक विवरण यत्र प्रकाशित छ ।

तालिका १०

विकास क्षेत्र अनुसार विभिन्न स्तरको शिक्षक विवरण

क्षेत्र	प्राथमिक शिक्षक	निम्न-माध्यमिक शिक्षक	माध्यमिक शिक्षक
पुर्वाञ्चल	४८०७	५५४०	८६१
मध्यमाञ्चल	४७५४	५४५३	९०४७
पश्चिमाञ्चल	४७१२	५५२३	७५६
सु, पश्चिमाञ्चल	६६९२	६५६	४३०
नेपाल अधिराज्यको			
जम्मा	१७,९२६	१२,७४८	३,४९४

सम्पूर्ण अधिराज्यका शिक्षकहरूमा सबैभन्दा बढी शिक्षक भएको क्षेत्रमा बागमती क्षेत्रमा रहेको शिक्षक भएको अवस्था वर्गीकृत देखिएको छ ।

नेपाल अधिराज्यभरको सम्पूर्ण शिक्षकमा ३०.५० प्रतिशत शिक्षक तत्कालीन प्राप्त छन् । अधिराज्यभरको तह अनुसारको शिक्षा जिल्लाको शिक्षक विवरण तलका सारिणीहरूमा देखाइएको छ ।

**प्राथमिक, निम्न माध्यमिक तथा माध्यमिक
शिक्षक विवरण**

सारणीकृत सं. ३

शिक्षक की भाषा	प्राथमिक अध्यापक	शिक्षक ता. भा.	नि. माध्यमिक अध्यापक	शिक्षक ता. भा.	माध्यमिक अध्यापक	शिक्षक ता. भा.
गाथेकुंड	२००	७१	४९	१६	१६	६
पीनपर	२३९	७१	४७	२१	२१	८
दुलाव	६६३	१८१	९३	३४	३२	१०
कापा	६४१	१८०	२१४	६३	१०१	४३
मिनी	१३५३	३१०	४०६	१३७	१७१	६६
सायबसुवा	१३१	६१	७३	३१	२२	८
देठुसुवा	२४३	९३	११३	३९	३०	१०
अनकुवा	३०१	१२४	११६	३७	२८	११
सोरकुवा	७३३	१६०	२३०	११४	११३	४८
मुसुवा	४०७	१०१	१०३	७३	११३	४८
कोशी	१३१०	३४१	७१३	२१३	३१३	१२३
सायबसुवा	११३	३०	३०	—	३०	३
मोसपुर	३३८	३०३	७३	४	८८	९
कोटा	२२३	६४	७१	४	४३	३
कोटकुवा	१०१	७३	१३	—	३३	३
उदयपुर	१३८	३३	१७	—	१७	—
मोसपुर	३१३	२१८	११३	१३	१३	३०
मोसपुर	३३८	१३८	११३	३०	७४	११
मोसपुर	१०६३	८९३	३०१	१३८	३०८	७३
पूर्वकोशी	१००००	३००००	१००००	३०००	३०००	३०००

जिल्लाको नाम	प्राथमिक अम्मा	शिक्षक ता. प्रा.	नि. माध्यमिक अम्मा	शिक्षक ता. प्रा.	माध्यमिक अम्मा	शिक्षक ता. प्रा.
बोखडा	१६५	६२	२२	५	११	४
रामेछाप	१९९	५५	४	—	२०	२
सिन्धुली	१६०	२२	१०	—	२४	२
सुनसरी	२६९	१९७	६०१	१०७	२२१	११६
महोत्तरी	३४२	१००	४०	१९	८८	२८
सर्लाही	२११	९५	२४	३	७४	१३
जनकपुर	१३६६	६११	३०१	१३४	४४९	१६५
शिवपुरावलोक	१८९	६५	१६	६	१२	३
रसुवा	३२	१२	१	१	—	—
सुनकोट	१५१	६३	२५	११	१२	१
धरिङ	१७६	३९	२१	—	१८	—
नवलपरासी	३०८	१०७	९७	३४	३७	२३
मकपुर	१८०	१०१	८७	६०	५२	३०
काठमाडौं	७१३	३३०	४०८	९३	३११	१११
ललितपुर	२६०	१५७	१३१	६७	१२८	४५
बारागंती	२०१५	८२४	७८६	२५२	६७०	२१३
नवलपरासी	१४०	४९	१३	—	३२	३
चितवन	४७०	२७१	१००	८६	७८	४२
रोल्पा	३०३	२१९	३०	१०	७४	९
बारा	२२७	१४३	६४	४	३९	३
पर्वी	२१४	१०६	३९	६	१०७	५२
नारायणी	१३५४	८६८	३२६	१०६	३३१	१०९
मध्यमाञ्चल क्षेत्रीय						
अम्मा	४७१५	२३०३	१४१३	४७३	१४४७	४८७

जिलाको नाम	प्राथमिक जम्मा	शिक्षक ता. प्रा.	नि. माध्यमिक जम्मा	शिक्षक ता. प्रा.	माध्यमिक जम्मा	शिक्षक ता. प्रा.
गोरखा	३२६	१०३	७५	२२	४६	११
धनकुटा	३९	१२	३	२	—	—
जमलुङ	३७०	९४	१३८	२९	५७	२१
काभ्रे	३९६	६०३	२४७	१२४	१२३	६५
धनकुटा	२२९	७१	६४	१	४९	१
तनहुँ	३३४	१४५	१२२	३०	४५	१३
सुनसरी	५५८	१०३	२९१	७६	७८	३३
मकवानपुर	२२१४	९९५	८९६	२८२	३२६	१४४
सप्तरी	१९३	१०४	२६	२	२८	५
मकवानपुर	४४६	११४	८२	२६	४८	२९
सुनसरी	५००	७५	१०५	—	७०	५
अर्घाखाँची	३३५	६८	३३	१	२८	१
सुनसरी	३४४	२४५	१९१	८७	९६	३६
सुनसरी	१६६	११२	२६	५	५५	३
सुनसरी	१०२३	७५०	४५९	१२१	१९१	८२
सुनसरी	१००	३४	४७	२५	१३	१
सुनसरी	५९	१४	३	१	२	२
सुनसरी	१४३	४०	१६	—	१२	१
सुनसरी	२८७	१००	१३६	३९	४२	१६
सुनसरी	५९५	१८८	२०१	५५	६९	२०
विद्यार्थीको संख्या						
सम्पत्ति	४७१२	१३४१	१५२६	४६८	७५६	२४३
सुनसरी	१२५	४१	१८	—	१२	—
सुनसरी	१९०	५५	१७	३	१२	१
सुनसरी	१७३	२९	१२	—	१४	—
सुनसरी	१२१	८७	३६	१	३७	१
सुनसरी	१९७	६६	८८	३६	५८	१७
सुनसरी	८२६	२७८	१६९	३९	१२९	१९

जिल्लाको नाम	प्राथमिक जम्मा	शिक्षक ता. प्रा.	नि. माध्यमिक जम्मा	शिक्षक ता. प्रा.	माध्यमिक जम्मा	शिक्षक ता. प्रा.
हुम्ला	५०	९	८	—	१	—
सुनु	४४	१७	१	—	९	—
तिरौतीकोट	४१	४	४	२	—	—
खुम्ला	१४२	२५	५९	१२	४	१
कर्णाली	२७७	५५	७२	१४	७	१
जाजरकोट	७८	२७	१५	—	७	—
दैलेख	१००	६८	९	१	८	१
सुर्खेत	२२२	५६	३१	१२	२०	५
बाँके	१७९	१२६	७८	४१	४१	२१
बाँदिबा	१०२	१६	१९	—	२०	—
भैरौ	६०२	२९३	१५२	४६	२३	२०
बाजुरा	८७	१५	३	—	२	—
बझाङ	१५९	४८	७०	२	२२	९
सप्तरी	१०३	७	१६	—	७	१
डोटी	२३०	३२	२९	—	३७	७
फैसलपुरी	१७३	४२	५३	२६	१४	८
सेती अञ्चल	७५२	१५८	१२४	२८	८२	१८
वाग्लुङ	१३१	१०२	१५	३	२७	६
सैतकी	२१५	१०३	५१	१	२५	२१
झुम्लेपुरा	३३८	३५	२२	—	२२	—
कनकपुर	१२७	५९	५१	२४	१३	७
महाकाली	७०५	२९२	१३९	२८	११६	३४
सुदूर पश्चिमाञ्चल						
क्षेत्रको जम्मा	३२९२	१०७६	६५६	१६३	७२०	१०२
नेपाल अधिराज्यको जम्मा	१७५२६	७३७२	५८४५	१६४७	३४२३	११०५

अधिराज्यका विभिन्न क्याम्पसहरूमा पढ्ने विद्यार्थी विवरण

सारिणी नं. ४

२०३१ सालमा प्राप्त हुने आएको तथ्याङ्कबाट उच्चशिक्षा तर्फका जम्मा विद्यार्थी संख्या १०,१५० बेचिन आएको छ । यसमा विस्तार कार्यक्रमको विद्यार्थी संख्या समावेश गरिएको छैन । विस्तार कार्यक्रमको विद्यार्थी संख्या १६७२ देखिएको छ । अधिराज्यभरीका उच्चशिक्षा तर्फका सबै विद्यार्थी मध्ये प्राविधिक तर्फ ५०७५ र साधारण तर्फ १५,४७२ छन् । जम्मा विद्यार्थी संख्यामा प्राविधिक तर्फ २४.७१% ले अध्ययन गरिरहेका छन् ।

नेपाल अधिराज्यका सबै उच्चशिक्षाका विद्यार्थीहरू माध्यमिक स्तरका विद्यार्थीको अनुपातमा ३२.५१ छन् । क्षेत्र अनुसारको उच्चशिक्षा हासिल गरिरहने विद्यार्थीहरूको संयोजना अर्थात् विद्यार्थीहरू मध्यमाञ्चल क्षेत्रमा भएको देखिएको छ । जम्मा विद्यार्थीमा ७०.०१% प्रतिशत विद्यार्थी मध्यमाञ्चल क्षेत्रमा नै अध्ययन गरिरहेका छन् । उच्च शिक्षा सम्बन्धी क्षेत्र अनुसार जिल्ला अनुसार विस्तृत विवरणहरू सारिणीहरूमा देखाइएका छन् ।

जिल्ला अनुसार क्याम्पसको विद्यार्थी विवरण

२०३१

सारिणी नं ४ (क)

जिल्ला	सि.नं.	क्याम्पसको नाम र ठेगाना	स्तर	क्रिसिम	विद्यार्थी विवरण	कम्पा
					प्रमाणपत्र स्नातक	इनासकोत्तर
इलाम	१	महेन्द्र रत्न क्याम्पस, इलाम	दशम-पत्र र स्नातक	मानविकी र सामाजिक शास्त्र	९०	१३८
इलाम	२	इलाम क्याम्पस, इलाम	प्रमाण-पत्र	निश्रुत शास्त्र	२७०	७७०
कम्पा					३६०	४०८
काठमाडौं	१	सेवी क्याम्पस, भद्रपुर	प्रमाण-पत्र	मानविकी र सामाजिक शास्त्र	१२१	१२१
मेची अंचल					६८१	४०८
धनकुटा	१	धनकुटा क्याम्पस, धनकुटा	प्रमाण-पत्र	मानविकी र सामाजिक शास्त्र	२७	६७
धनकुटा	२	धनकुटा क्याम्पस, धनकुटा	प्रमाण-पत्र	मानविकी र सामाजिक शास्त्र	२२४	२२४
कम्पा					२९१	२९१

क्रिया	मि. वं.	स्वाम्यत्वकी ताल र रटेयना	हजार	क्रिया	प्रमाण-पत्र	स्वातंत्र्य	स्वातंत्र्यकी ताल र रटेयना
मुनसरी	१	महेन्द्र स्वाम्यत्व, धरात	प्रमाण-पत्र	स्वातंत्र्यकी र स्वातंत्र्य	१८४	—	१८४
मुनसरी	२	निपेक्षक स्वाम्यत्व, धरात	प्रमाण-पत्र र स्वातंत्र्य	स्वातंत्र्य	२२	२१	४०
"	३	महेन्द्र स्वाम्यत्व, धरात	प्रमाण-पत्र	प्रमाण-पत्र स्वाम्यत्व तथा स्वातंत्र्य	१७८	—	१७८
"	४	धरात स्वाम्यत्व, धरात	प्रमाण-पत्र	स्वातंत्र्यकी विज्ञान तथा स्वातंत्र्य	१२७	—	१२७
जम्मा					४२५	२१	४४२
मोरस	१	महेन्द्र स्वाम्यत्व, धरात	प्रमाण-पत्र र स्वातंत्र्य	स्वातंत्र्यकी र स्वातंत्र्य	४२८	—	४२८
"	२	महेन्द्र स्वाम्यत्व, धरात	प्रमाण-पत्र	स्वातंत्र्यकी र स्वातंत्र्य	४२४	—	४२४
"	३	महेन्द्र स्वाम्यत्व, धरात	प्रमाण-पत्र	स्वातंत्र्यकी र स्वातंत्र्य	४२४	—	४२४
जम्मा					४२४	—	४२४
मोरस	१	महेन्द्र स्वाम्यत्व, धरात	प्रमाण-पत्र र स्वातंत्र्य	स्वातंत्र्यकी र स्वातंत्र्य	४२४	—	४२४
"	२	महेन्द्र स्वाम्यत्व, धरात	प्रमाण-पत्र	स्वातंत्र्यकी र स्वातंत्र्य	४२४	—	४२४
जम्मा					४२४	—	४२४
मोरस	१	महेन्द्र स्वाम्यत्व, धरात	प्रमाण-पत्र र स्वातंत्र्य	स्वातंत्र्यकी र स्वातंत्र्य	४२४	—	४२४
"	२	महेन्द्र स्वाम्यत्व, धरात	प्रमाण-पत्र	स्वातंत्र्यकी र स्वातंत्र्य	४२४	—	४२४
जम्मा					४२४	—	४२४

क्रिया	वि. नं.	व्याख्याको नाम र ठेगाना	वडा	दि. नि. वि.	प्रमाणक	प्रमाणक	विशेषको विवरण	अम्मा
काठमाडौं	१	वि. चन्द्र खान्नास, लम्बापार	स्वास्थ्य	स्वास्थ्यको र सावधानी	५१०	—	—	५१०
काठमाडौं	२	प्रसादमान खान्नास, सावधानी, सावधानी	स्वास्थ्य-पत्र र स्वास्थ्य	प्रमाणिको र सावधानी	६०५	—	—	१४४४
"	३	सरस्वती खान्नास, लैनचौं	प्रमाण-पत्र	"	१४१	—	—	३४१
"	४	रत्नचन्द्र खान्नास, प्रमाणिको र सावधानी	पत्र	"	६०५	—	—	७१५
"	५	दीनार खान्नास, कोटिपुर	स्वास्थ्यको पत्र	"	—	—	—	३०१
"	६	विश्व बाबा खान्नास, प्रमाणिको र सावधानी	प्रमाण-पत्र	"	२६०	—	—	२६०
"	७	सखिचन्द्र खान्नास, कोटिपुर	प्रमाण-पत्र	"	२६	—	—	२६
"	८	दीनार खान्नास, कोटिपुर	स्वास्थ्यको पत्र	विज्ञान	—	—	—	२०५
"	९	वि. चन्द्र खान्नास, लम्बापार	प्रमाण-पत्र र स्वास्थ्य	विज्ञान	३४६	—	—	७२५
"	१०	चन्द्र खान्नास, लैनचौं	"	विज्ञान	५६०	१४०	—	७००
"	११	सरस्वती खान्नास, लैनचौं पत्र	स्वास्थ्यको पत्र	स्वास्थ्यको पत्र	—	२०१	२०१	१११६
"	१२	चन्द्र खान्नास, लैनचौं	प्रमाण-पत्र	"	५३५	—	—	५३५
"	१३	सरस्वती खान्नास, लैनचौं	प्रमाण-पत्र	स्वास्थ्यको पत्र	२६२	—	—	२६२
"	१४	चन्द्र खान्नास, प्रमाणिको र सावधानी	प्रमाण-पत्र र स्वास्थ्य	विज्ञान	५६	५५	५०	११९
"	१५	नेपाल ल खान्नास, प्रमाणिको र सावधानी	प्रमाण-पत्र र स्वास्थ्य	विज्ञान	२३०	२५	—	२२५

विशाला	सि. नं. क्याम्पसको नाम र ठेगाना	स्तर	विशाला	विद्यार्थी विवरण	प्रमाण पत्र स्नातक स्नातकोत्तर	ग्रन्थमा
काठमाडौं	१६ थापाथली क्याम्पस, थापाथली	प्रमाण-पत्र	व्यावहारिक विज्ञान तथा पारिवाहिक	६१	-	५१
"	१७ चाल्साङ्ग क्याम्पस, चाल्साङ्ग	प्रमाण-पत्र	"	४५	-	४५
"	१८ महाबोढी क्याम्पस, महाबोढी	प्रमाण-पत्र	चिकित्सा शास्त्र	१७०	-	१७०
"	१९ लोदीको क्याम्पस, लोदीको	प्रमाण-पत्र	विशाला शास्त्र	४६	-	४६
"	२० महाबोढी क्याम्पस, महाबोढी	प्रमाण-पत्र	चिकित्सा शास्त्र	२५३	-	२५३
"	२१ कोटिपुर क्याम्पस, कोटिपुर	स्नातक स्नातकोत्तर	विशाला शास्त्र	४६०	४६	४६२
"	२२ मोदीको क्याम्पस, मोदीको	प्रमाण-पत्र	चिकित्सा शास्त्र	२४३	-	२४३
"	२३ लोदीको क्याम्पस, लोदीको	प्रमाण-पत्र	चिकित्सा शास्त्र	-	-	-
जम्मा				२०७८	४६०	९३१०
चलितपुर	१ पाटन क्याम्पस, पाटन	प्रमाण-पत्र र स्नातक	मानविकी र सामाजिक विज्ञान शास्त्र	४६९	२४५	६८४
"	२ पाटन क्याम्पस, पाटन	प्रमाण-पत्र	विज्ञान	२१५	-	२१५
"	३ पाटन क्याम्पस, पाटन	प्रमाण-पत्र र स्नातक	मानविकी र सामाजिक विज्ञान शास्त्र	२८५	१०५	४००
ललितपुर	४ ललितपुर क्याम्पस, ललितपुर	प्रमाण-पत्र	मानविकी र सामाजिक विज्ञान शास्त्र	२५५	-	२५५
जम्मा				१३९५	४६०	१९५५
बागमती खल्ल				६८९२	४०४२	११०४९
चितवन	१ चितवन क्याम्पस, चितवन	प्रमाण-पत्र	मानविकी र सामाजिक विज्ञान शास्त्र	१७९	-	१७९

[illegible]

विश्वविद्यालय	सि. नं.	क्याम्पसकी नाम र ठेगाना	हतर	किसिम	प्रमाण-पत्र	स्नातक	विद्यार्थी विवरण	जम्मा
	४	पोखरा क्याम्पस, पोखरा	प्रमाण-पत्र र स्नातक	शिक्षा शास्त्र	२१९	१०४	-	३४३
जम्मा					७२५	२४४	-	९९९
गणकी अंश					७५५	२४४	-	९९९
छपचेही	१	नैरुवा क्याम्पस, नैरुवा	प्रमाण-पत्र	मानविकी र सामाजिक शास्त्र	६०	-	-	६०
०	२	बुटवल क्याम्पस, बुटवल	प्रमाण-पत्र	शिक्षा शास्त्र	२९९	-	-	२९९
जम्मा					३६०	-	-	३६०
पाल्पा	१	विष्णुवन क्याम्पस, ताल्लेन	प्रमाण-पत्र र स्नातक	मानविकी र सामाजिक शास्त्र	१११	५९	-	१७०
१	२	त्रिभुवन क्याम्पस, ताल्लेन	"	स्वातन्त्र प्रशासन	११८	७२	-	१९०
				वाणिज्य शास्त्र तथा अन्य प्रशासन				
जम्मा					२२९	१३१	-	३६०
सुदूरपश्चिम प्रदेश					५८९	१३१	-	७२०
बागलुङ	१	महेन्द्र क्याम्पस, बागलुङ	प्रमाण-पत्र	मानविकी र सामाजिक शास्त्र	८९	-	-	८९
गणकी अंश					८९	-	-	८९
सुदूरपश्चिम प्रदेश					१४२६	-	३४५	१८०९
बागलुङ	१	महेन्द्र क्याम्पस, बागलुङ	प्रमाण-पत्र	मानविकी र सामाजिक शास्त्र	६५	-	-	६५
जम्मा					६५	-	-	६५

विकास	सि. नं.	स्थापनको साथ र डेढागा	स्तर	वित्तिय	प्रमाण-पत्र	विद्यार्थी विवरण	रनातको सं	जम्मा
५	२	जयता क्याम्पस, चारु	प्रमाण-पत्र र रनातको सं	संस्कृत	३४	१५	५	६४
जम्मा					६९	१५	५	११९
राप्ती अञ्चल					६९	१५	५	११९
बाँके	१	सहेन्द्र क्याम्पस, नेगल-स	प्रमाण-पत्र र रनातको सं	सामाजिकी र सामा- जिक शास्त्र	५९	४९	—	१०८
"	२	सहेन्द्र क्याम्पस, नेपालगञ्ज	प्रमाण-पत्र	छात्राङ्क प्रमाण	१४	—	—	५७
				माध्यम शास्त्र तथा जन प्रशिक्षण				
३	३	सहेन्द्र क्याम्पस, नेपालगञ्ज	प्रमाण-पत्र	विज्ञान	५७	—	—	५७
४	४	नेपालगञ्ज क्याम्पस, नेपालगञ्ज	"	वित्तिय शास्त्र	५२	—	—	५२
५	५	नेपालगञ्ज क्याम्पस, नेपालगञ्ज	"	विज्ञान शास्त्र	१९७	—	—	१९७
जम्मा					३२२	४९	—	३७१
भेरी अञ्चल					३२२	४९	—	३७१
बाँके	१	डीडी क्याम्पस, बिलगडी	प्रमाण-पत्र	सामाजिकी र सामा- जिक शास्त्र	५५	—	—	५५
सोनी अञ्चल					५५	—	—	५५
सुदूर पश्चिमाञ्चल विकास क्षेत्र					६०३	६४	५	६७२
कुल जम्मा					१३८७१	५८५०	९३०	१०६५१

निम्न स्तर तथा विस्तार कार्यक्रमहरू

सधाम्यसको विवरण २०३१

वित्तिका	सि. नं	सधाम्यसको नाम र ठेगाना	स्तर	किसिम	अम्मा
१	इतिहासिक अध्ययन संस्था				
	(क)	मुल्की सधाम्यस	१५ दूधै निम्न स्तर	सब ओभर सिवर	३७
	(ख)	"	कास्कीगढ तालीम		३७
	(ग)	कुर सचर तथा नगरिक उद्यान तालीम केन्द्र	निम्न स्तर		५२
	(घ)	त्रिपुरेश्वर क्याम्पस	निम्न स्तर		११०
प्राविधिक अभिलेख शाखा					
जम्मा					३५४
२	शुवि तथा युगु विज्ञान अध्ययन संस्था				
	(क)	शुजलवार तालीम केन्द्र	"		२५
	(ख)	परपानीपुर तालीम केन्द्र	"		२५
	(ग)	अनकपुर टाकिल देन्द्र	"		४७
	(घ)	सिप लनकम तालीम केन्द्र	"		३५
जम्मा					१३२
३ स्वयन्तारिक विज्ञान तथा प्राविधिक माध्यम					
संस्था					
	(क)	स्वयन्तारिक अभिलेख केन्द्र राप्ती, विराटनगर	निम्न स्तर		१०
	(ख)	अटो सलान इलेक्ट्रोनिक्स	निम्न स्तर		२२
जम्मा					३२

सिल्ला	सि. नं.	क्याम्पसको नाम र उद्देश्य	स्तर	कितिम	विन्यासी विवरण	जम्मा
४		निम्नलिखित शास्त्र अध्ययन संस्थान				
	(क)	अकालुखरी इन्टर मेर्न, जाबिन्धाट	एक्स्टेन्सन			५६३ + १८५
	(ख)	मिनिपर अ. हे. व. रिजर्वर कोर्स	२ मन्त्रि			८२
	(ग)	सैनपाटी अ. न. वि. एक्स्टेन्सन				३२
अन्तिम						५५८
५		विज्ञान शास्त्र अध्ययन संस्थान				
	(क)	नेपालगञ्ज क्याम्पस नन् कटिड कोर्स	लेवल डि. २ से			२७
	(ख)	सुस्ता तालीम केन्द्र नन् कटिड कोर्स पुरानो बगारी ओभर				४०
	(ग)	बोखरा क्याम्पस नन् कटिड कोर्स	२ सेमेष्टर			१८६
जम्मा						२६०
काठमाडौं विस्तर						
	(क)	माध्यमिक स्नातकारण	२ सेमेष्टर			१३९
	(ख)	"	४ सेमेष्टर			६५
	(ग)	माध्यमिक स्नातकारण	४ सेमेष्टर			१२२
जम्मा						२५६
७		दस्तावेज क्याम्पस				
	(क)	नन् कटिड कोर्स	लेवल बी. २ सेमेष्टर			५६
	(ख)	धनकुटा क्याम्पस नन् कटिड लेवल 'बी' २ सेमेष्टर मन्त्रि कार्यक्रम				८४
कुल जम्मा						१६७२

क्षेत्र अनुसार साधारण क्याम्पस विवरण

२०३१

सारणी नं. ४ (ख)

क्र. नं.	क्याम्पसहरूको स्थिति	स्थापना संस्था	प्रमाण-पत्र	रतनांक	रतनाकोत्तर	क्याम्पस
१	मानविकी र सामाजिक शास्त्र अध्ययन संस्थान	७	१३३२	८०५	—	१०१०
२	विज्ञान अध्ययन संस्थान	१	२१४	३१	—	२८२
३	स्वास्थ्य प्रशासन र स्वास्थ्य शास्त्र तथा जन स्वास्थ्य अध्ययन संस्थान	३	८४८	१६८	—	६११
४	तत्त्वज्ञान अध्ययन संस्थान	१	२३	२१	—	४१
५	मानव अध्ययन संस्थान	—	—	—	—	—
६	पूर्वाञ्चलको क्याम्पस	११	२०३२	६३३	—	६३६२
७	मानविकी र सामाजिक अध्ययन संस्थान	१३	३४१०	१२२४	३८१	४८२८
८	विज्ञान अध्ययन संस्थान	३	१४४२	४२४	२१२	२१३१
९	स्वास्थ्य प्रशासन र स्वास्थ्य शास्त्र तथा जन स्वास्थ्य अध्ययन संस्थान	६	१३७३	१०३३	२४२	२६४१
१०	तत्त्वज्ञान अध्ययन संस्थान	२	८०	५८	३०	१७८
११	मानव अध्ययन संस्थान	१	२१०	१५	—	६२२
१२	मानविकी र सामाजिक शास्त्र अध्ययन संस्थान	२८	६६७३	३९०९	८७१	१११४३
१३	मानविकी र सामाजिक शास्त्र अध्ययन संस्थान	४	५८०	१६९	—	७७१
१४	विज्ञान अध्ययन संस्थान	१	१०१	—	—	१०१

क्र.	व्यापार प्रयासन वणिज्य शास्त्र तथा अन्य - प्रयासन अध्ययन संस्थान	२	२१२	७२	—	२०४
४	संस्कृत अध्ययन संस्थान	—	—	—	—	—
५	मानव अध्ययन संस्थान	—	—	—	—	—
	पत्रिका संकलन कक्षा	७	७४४	२७१	—	११६२
६	भाषाविकीरु न आभासिक शास्त्र अध्ययन संस्थान	३	१०३	४२	—	२३१
७	विज्ञान अध्ययन संस्थान	१	४३	—	—	४७
८	व्यापार प्रयासन वणिज्य शास्त्र तथा अन्य- प्रयासन अध्ययन संस्थान	१	४७	—	—	४७
९	संस्कृत अध्ययन संस्थान	१	२४	१४	४	४४
१०	मानव अध्ययन संस्थान	—	—	—	—	—
	सुदूर पश्चिम-डलको जम्मा	६	२२०	६४	४	३४८

नेपाल अधिराज्यको साधारण क्याम्पसको विद्यार्थी विवरण

सि. नं.	क्याम्पसको किसिम	क्याम्पस संख्या	विद्यार्थी विवरण		
			प्रमाण पत्र	सनातन	सनातनोत्तर
१	मानविकी र सामाजिक शास्त्र अध्ययन संस्थान	२७	५६१२	२६६३	३०१
२	चिकित्सा अध्ययन संस्थान	३	१०३४	५५५	२१२
३	व्यापार प्रशासन आर्गिज्य शास्त्र तथा अन्य प्रशा- सन अध्ययन संस्थान				
४	संस्कृत अध्ययन संस्थान	११	६०६७	१२७०	२४५
५	आर्य समाज अध्ययन संस्थान	४	१४६	६४	४५
६	आर्य समाज अध्ययन संस्थान	१	२३०	९५	—
कुल जम्मा		५२	१९१९	४६७७	५५४७२

क्षेत्र अनुसार प्राविधिक क्याम्पस विवरण

२०२१

क्र. नं.	क्षेत्रगतको विवरण	क्षेत्रगत संख्या	प्रमाण पत्र	इजाजत	विद्यार्थी विवरण	अम्मा
१	प्रशिक्षण विभाग अध्ययन संस्थान	—	—	—	—	—
२	वन विभाग अध्ययन संस्थान	—	—	—	—	—
३	कृषि तथा पशु विभाग अध्ययन संस्थान	—	—	—	—	—
४	प्रशिक्षण विभाग तथा प्राविधिक अध्ययन संस्थान	१	१३७	—	—	१३७
५	विश्वविद्यालय अध्ययन संस्थान	१	९६	—	—	९६
६	शिक्षण मास्टर अध्ययन संस्थान	३	६२२	—	—	६२२
७	सूचीकृत विकास क्षेत्रको अम्मा	५	८५१	—	—	८५१
८	प्रशिक्षण विभाग अध्ययन संस्थान	१	४२५	—	—	४२५
९	वन विभाग अध्ययन संस्थान	१	१७३	—	—	१७३
१०	कृषि तथा पशु विभाग अध्ययन संस्थान	१	१६७	१६७	—	१६७
११	प्रशिक्षण विभाग तथा प्राविधिक अध्ययन संस्थान	२	१०५	—	—	१०५
१२	विश्वविद्यालय मास्टर अध्ययन संस्थान	४	५०६	—	—	५०६
१३	शिक्षण मास्टर अध्ययन संस्थान	४	८६८	९८५	९८	१८७१
१४	प्रशिक्षण विभाग क्षेत्रको अम्मा	१३	३६८६	१०६५	५४	३४०६

क्र. नं.	अध्ययनको विवरण	अध्ययनको तथ्या	अवधि-युग	लक्ष्य	विद्यार्थी विवरण	समाप्ति
१	इतिहासिक रूपले अध्ययन संस्था	-	-	-	-	-
२	वर्तमान अध्ययन संस्था	-	-	-	-	-
३	सुनिश्चित तथा पशु विज्ञान अध्ययन संस्था	-	-	-	-	-
४	व्यावहारिक विज्ञान तथा प्राविधिक अध्ययन संस्था	-	-	-	-	-
५	चिकित्सा शास्त्र अध्ययन संस्था	-	-	-	-	-
६	निकाश शास्त्र अध्ययन संस्था	२	५२५	१०४	-	६४६
	वैश्वविद्यालय विकास क्षेत्रको तथ्या	२	५२५	१०४	-	६४६
१	इतिहासिक रूपले अध्ययन संस्था	-	-	-	-	-
२	वर्तमान अध्ययन संस्था	-	-	-	-	-
३	सुनिश्चित तथा पशु विज्ञान अध्ययन संस्था	-	-	-	-	-
४	व्यावहारिक तथा प्राविधिक अध्ययन संस्था	-	-	-	-	-
५	चिकित्सा शास्त्र अध्ययन संस्था	१	५२५	-	-	५२५
६	निकाश शास्त्र अध्ययन संस्था	१	५२५	-	-	५२५
	सुनिश्चित तथा पशु विज्ञान क्षेत्रको तथ्या	१	५२५	-	-	५२५

नेपाल अधिराज्यको प्राविधिक क्याम्पसको विद्यार्थी विवरण

सि. नं.	अध्ययनको किसिम	क्याम्पस संख्या	विद्यार्थी विवरण	प्रमाण पत्र स्नातक स्नातकोत्तर	अभ्यास	विश्व स्तरको विस्तार कार्यक्रमको विद्यार्थी संख्या	विद्यार्थी संख्या
१	इन्जिनियरिङ अध्ययन संस्थान	१	४२२	—	—	४२२	२५४
२	वन विज्ञान अध्ययन संस्थान	१	१७३	—	—	१७३	—
३	दुग्ध तथा पशु विज्ञान अध्ययन संस्थान	१	१६७	१२४	—	२९१	१४५
४	ध्यायहारिक तथा प्राविधिक अध्ययन संस्थान	५	२४३	—	—	२४३	३२
५	चिकित्सा शास्त्र अध्ययन संस्थान	६	६९४	—	—	६९४	४२८
६	शिक्षा शास्त्र अध्ययन संस्थान	१०	२२१९	१०५२	४४	३२७२	६८३
कुल सम्म		२२	३९४२	११७६	४४	४१३९	१६७२

विद्यालयहरूको विद्यार्थी भर्ना प्रतिशत विवरण

सारिणी नं. ५

राष्ट्रिय शिक्षा पद्धतिको योजनाको अन्त सम्ममा प्राथमिक भर्ना प्रतिशत ६५% पुऱ्याउने लक्ष्य रहेको छ । प्राथमिक तहमा अध्ययन गर्ने वर्षे विद्यार्थी मध्ये ५०% सम्मलाई विन्न माध्यमिक शिक्षा हासिल गर्ने वाउने अवसर प्रदान गर्ने लक्ष्य राखिएको छ । त्यस्तै निम्न माध्यमिक शिक्षा प्राप्त गर्ने विद्यार्थीहरू मध्ये ४०% सम्मलाई माध्यमिक शिक्षा प्रदान गर्ने लक्ष्य राखिएको छ । यस लक्ष्य अनुसार जिल्लामा, जिल्लामा र क्षेत्रमा के कस्तो प्रगति भइरहेको छ विस्तृत भर्ना सम्बन्धी प्रतिशत विवरणहरू यस तथ्याङ्क प्रतिवेदनमा संलग्न गरिएका छन् । यस भर्ना प्रतिशतको हिसाव गर्दा तथ्याङ्क उप-शाखाले तयार गरेको जनसङ्ख्या प्रक्षेपलाई प्रयोग गरिएको छ। यत विवरण अनुसार सबभन्दा बढी प्राथमिक भर्ना प्रतिशत कास्की जिल्लामा देखिएको छ र सबभन्दा कम प्राथमिक भर्ना प्रतिशत चैतडी जिल्लामा देखिएको छ । क्षेत्र अनुसार भर्ना प्रतिशत विवरण यस प्रकार छ ।

तालिका ११

विकास क्षेत्र अनुसार विद्यार्थी भर्ना प्रतिशत

क्षेत्र	जम्मा प्राथमिक विद्यार्थी	प्राथमिक भर्ना प्रतिशत	प्राथमिकको अनुपातमा निम्न माध्यमिक विद्यार्थी प्रतिशत	नि. मा. वि. को अनुपातमा मा. वि. विद्यार्थी प्रतिशत
पूर्वाञ्चल	१८,४७८	३६.८३	३९.४०	३८.९१
मध्यमाञ्चल	५,२२,२९८	३६.२९	४४.८४	४६.७९
पश्चिमाञ्चल	१,०३,४०४	४८.७३	६०.५१	६१.८६
सु. पश्चिमाञ्चल	७६,५५४	६४.५४	३१.४२	६५.९६
नेपाल अधिराज्य				
को जम्मा	४,०९,०३४	३८.५०	३९.९६	३८.२७

प्राथमिक, निम्न माध्यमिक तथा माध्यमिक भर्ना प्रतिशत विवरण

सारणी नं. ५

जिल्लाको नाम	प्राथमिक उपर (६-८ वर्ष) को बाल-बालिका	प्राथमिक कक्षाको भर्ना भएको जम्मा बाल-बालिका	प्राथमिक भर्ना प्रतिशत	प्राथमिकको अनुपातमा नि. मा. वि. प्रतिशत	नि. मा. वि. को अनुपातमा मा. वि. प्रतिशत
ताप्लेजुङ	८,३४६	१,०८९	३७.०१	२०.४२	४३.४२
पाँचथर	१४,२८६	५,१००	३५.७०	१५.८८	३४.५८
इलाम	१३,८०८	७,५२३	५४.२२	३४.०६	३२.०७
काभ्रे	२२,९७५	१३,३०६	५८.३३	३९.९७	३५.८५
मेची	६०,४१५	२९,२८८	४८.५८	२९.५८	३५.४५
सुनसरी	१०,७६६	४,१७९	३८.८२	२६.९७	३८.८३
तेह्रथुम	११,४९६	४,६७१	३८.०२	३३.७९	४०.७६
धनकुटा	९,९६२	५,२०२	५२.२२	३०.५५	३१.९५
मोरङ	२९,०६६	१०,६२४	३६.५५	५५.५०	४४.२८
सुनसरी	२३,९२२	७,८३३	३४.१४	५६.९९	५२.६४
कोशी	८४,४१०	३२,२६९	३८.२३	४४.२७	४४.४९
सुनसरी	९,८८४	३,४८०	३५.२९	३९.६४	३५.३५
भोजपुर	१८,३४९	६,२२६	३३.९४	४०.३६	३९.९९
खोटाङ	१५,४७०	६,६११	४२.४६	२८.०४	२४.६५
खोखलकुन्डा	११,३४०	४,३४१	३८.२८	२६.७७	२३.६७
जवयपुर	१०,४४२	२,१००	२१.०७	२६.८९	२६.५४
सप्तरी	३९,३६५	६,९४८	२२.९५	६४.५२	५९.०१
मिराहा	३५,६२८	७,११५	२०.७६	५६.५१	३७.२५
सगरमाथा	१,२८,५७१	३६,९६१	२८.७२	४३.१८	३५.७८
पूर्वाञ्चल क्षेत्र	२,६७,३९६	९८,४७८	३६.८३	३९.५०	३८.९१

शिक्षणको मास	प्राथमिक उमेर ६-८ वर्षका बाल-बालिका	प्राथमिक कक्षाया भर्ती भएका जम्मा बाल-बालिका	प्राथमिक सर्वा प्रतिशत	प्राथमिकको अनुपातमा नि.मा.वि. प्रतिशत	नि.मा.वि.को अनुपातमा मा.वि. प्रतिशत
वीजथा	१०,१५०	४,२००	३९.०९	३९.६९	९६.२९
रामेछाप	१३,११९	५,९५९	४५.५२	३९.६६	९५.३४
तिनगुली	१४,९३७	४,३५५	३०.८१	२९.१८	९४.०४
धनुषा	२८,८४२	५,३२४	१८.४६	७८.५७	५४.५५
महोत्तरी	२९,५७७	६,४०४	२१.६२	२४.४९	९८.८०
सर्लाही	१९,३६४	५,२८२	२७.७०	४८.०९	४९.६३
जनकपुर	१,१३,२९७	३०,६८८	२७.०९	४४.१७	४०.०१
विशुवालयी	१९,७६८	४,२७७	२१.५१	७.५५	२९.४१
रमुला	१,२२०	१९०	७२.९५	६.६३	३.३९
नुवाकोट	१४,४६८	३,७३०	२५.७८	२२.८७	९२.८३
धार्चुङ	१९,३५७	५,२३७	२७.०५	१७.१५	१८.६६
काभ्रे पलान्चोक	२१,०८०	७,७८७	३६.९४	२७.५३	२८.६४
सल्यान	८,९८०	४,२७४	४७.३९	५४.६०	५३.६४
काठमाडौं	२८,७९८	२१,५५४	७५.८५	७४.२२	५९.९०
ललितपुर	१३,७६३	१०,४६६	७६.१६	५०.५२	५९.६२
बागमती	१,२४,४१४	५,९१५	४७.३५	५८.००	५२.७४
मकवानपुर	१४,४५९	६,०२४	४१.८३	४०.३२	९९.०३
चितवन	१८,१२५	१९,३६२	६२.१०	५२.०४	२१.५१
रीतहट	२८,०६०	५,५४१	१९.७६	४५.०८	३६.१५
पर्स	१९,६३०	५,३९२	२७.३६	८०.४१	८४.४५
बारा	२०,२८७	४,८७६	२४.०४	५३.४४	२६.०९
मारायणी	१,००,१३४	३०,९९५	३२.९५	२३.४५	४२.४५
मध्यमाञ्चल					
औरको जम्मा	३,३७,८४५	१,२९,५९८	३३.९९	४४.८४	४६.७९

जिल्लाको नाम	प्राथमिक अक्षर द-म वर्षका बाल-बालिका	प्राथमिक कक्षामा भर्ना भएका बालबालिका बाल-बालिका	प्राथमिक भर्ना प्रतिशत	प्राथमिकको अनुपातमा नि.मा.वि. प्रतिशत	नि. मा. वि. को अनुपातमा मा.वि. प्रतिशत
गोरखा	१२,६५३	७२९४	४९.७८	५८.५३	३३.०६
मकवानपुर	५६०	४४४	६९.८३	३.३०	मा. वि. नभएको
लमजुङ	१०,९३१	७६१४	६९.६६	२९.५६	३७.१८
छाप्ले	१२,६०५	१०१०३	८०.७०	४१.९४	४९.४५
पर्वत	१०,०३०	५६५२	५६.३५	६४.७३	२५.२०
सिन्धु	१३,९९९	६४०३	४५.७४	३६.५६	३५.२०
सुनसरी	२२,४९८	१२५८५	५५.६४	३२.०५	३५.२१
तनहुँ	८५,३१६	५००६५	५८.६८	३६.८०	३४.९०
नवलपरासी	१५,११६	५०८०	३३.६१	३६.७०	१९.८०
पाँचथरा	१८,८३६	९२३४	४९.०२	४२.८५	३१.२१
गुल्मी	१९,६००	९०८५	४६.१७	२७.६८	३१.५३
अर्घाखाँची	११,३२९	५३१८	४७.२९	३४.२३	२३.०१
छापादेही	२२,७३९	८८७९	३९.०५	५१.९२	३६.३९
कविलेखपुरा	१६,४२३	४४१८	२६.९०	५०.५९	३४.७२
धुलिखेली	१,०४,२२१	४२०५४	४०.४६	४०.४६	२९.९०
सुस्ताङ	२,०३४	१०१७	२४.४१	३५.००	१७.१४
झोन्पा	१,३८३	१२४५	९०.०२	२०.१६	६.७७
म्याग्दी	४,७७४	२१३१	४४.६४	३६.७४	२२.९९
बागलुङ	१४,८०५	६९९३	४२.८७	२७.६२	३१.९५
छवलागिरी	२२,६३६	११२८५	४९.८५	२९.६६	२५.३१
पश्चिमाञ्चल क्षेत्रको जम्मा	२,१२,०७३	१,०३,४०४	४८.७६	३७.५१	३१.८६

जिल्लाको नाम	प्राथमिक स्तर (६-८ वर्ष का) बाल-बालिका	प्राथमिक स्तरमा भर्ना भएको जम्मा बाल-बालिका	प्राथमिक भर्ना प्रतिशत	प्राथमिकको अनुपातमा नि.मा.वि. वि. प्रतिशत	नि.मा.वि. को अनुपातमा भा. वि. प्रतिशत
कटुम	८,७८८	२,९३४	३३.६२	२५.२६	१८.८९
रोल्पा	१४,१६०	७,०३७	४९.६७	१८.७३	१३.३५
मल्यान	१२,३०३	५,९८०	२४.२२	२९.४०	१९.०६
खुङ्ग	११,४६३	४,०४५	३५.२९	३७.२१	३०.९६
बाङ	१६,४४८	४,६३१	२८.१६	५७.२६	३७.४८
राप्ती	६३,१०९	२१,६२७	३४.२७	३२.९४	२७.४४
डुम्ला	२,४०५	९९१	३९.५६	२८.०५	२.१३
सुनु	२,१७१	१,०५६	४८.५०	१९.६६	१०.६३
तिम्तीकोट	९६४	६४२	६८.७४	२७.८८	२.२३
जुम्ला	१०,४०७	२,४९८	२४.९६	१८.०१	१९.०२
कर्णाली अञ्चल	१६,०४७	५,६८४	३५.९२	३१.४२	१०.६९
आजर्कोट	८,१९१	२,४८२	३०.४२	२८.७४	२९.११
बैलेगु	१३,१०९	४,०१६	३०.७४	२२.५१	१४.८९
सुर्खेत	१०,७५४	४,०९७	४४.६१	१८.७६	३१.११
बाँके	११,३३४	४,०९२	३६.१०	३६.४१	३८.०९
प्रविषा	११,६६९	३,८७१	३३.१७	२८.००	२९.९६
मरा	४४,०५७	२०,१४८	४६.६१	२५.८७	२७.८३
बाजुरा	५,१४१	२,१९०	४२.२८	२१.२०	९.४७
बझाङ	८,९६०	२,६३२	२९.३८	३३.४३	१४.५७
अछाम	१०,९८१	२,९८७	२७.२०	२६.२१	२३.६२
डोटी	१५,२४४	४,४०८	२८.९०	३५.५०	२१.४७
फैलाँती	१३,३९८	२,४८५	३१.९८	२६.३०	३०.०८
सप्तरी	४३,७४८	१६,९०२	३१.४५	२९.०१	२१.३९
सप्तरी	६,८४५	३,२५०	४७.५८	३७.४३	६१.५०
सप्तरी	३२,१४४	१,४८८	१२.२४	५३.५६	४८.३१
सप्तरी	८,२३४	४,४९२	५४.७७	३८.४८	२२.५२
सप्तरी	६,४३६	३,२४६	५०.४४	२९.३६	२७.२८
सप्तरी	३३,६६९	१२,५८३	३७.३७	२७.६४	३०.१३
सप्तरी	२,२१,६२६	७६,५५४	३४.५४	२१.४२	२४.९६
नेपाल अधिराज्यको जम्मा	१०,३८,९४०	४,०१,०३४	३८.६०	३९.९६	३८.२७

२०३१ को व्यावसायिक विद्यार्थी विवरण

(४०० अंकको र २०० अंकको)

सारिणी नं. ६

राष्ट्रिय शिक्षा वसुति को योजना लागू गर्नुपछि नेपाल अधिराज्यभरिका सबै विद्यालयहरूमा एक व्यावसायिक विषय अनिवार्यरूपले पढाउनु पर्ने गरिएको छ । सो अनुसार पूर्ण व्यावसायिक विद्यालय भरी इच्छाविन विषय समेत ४० अंकको र अर्ध साधारण विद्यालयमा २०० अंकको व्यावसायिक विषयको पठन गठन गराइएको छ ।

२०२८ सालमा २ जिल्ला, २०२९ सालमा १३ जिल्ला र २०३० सालमा १६ जिल्ला गरी जम्मा ३१ जिल्लाहरूमा व्यावसायिक विषयहरू समावेश गरिएको छ । व्यावसायिक विषयहरू समावेश गरिएका विद्यालयहरूमा जम्मा १४ विषयहरू पढाइन्छन् । ती विषयहरू यी हुन् : अन्नखेती, पालेखानी, फुस्रापालन, पशुपालन, सर्पहेपड, कार्यालय, लेखा, कनिचर, विपुली नडान, बमज सिलाई, इट पोल्ने, साधारण घातु, शिला र काठ बिस्मेल ।

हालसम्म योजना लागू भएको ३१ जिल्लाहरूमा साधारण र व्यावसायिक विद्यालयहरूको संख्या र यी विद्यालयहरूमा पढाउने व्यावसायिक विषयको संख्यात्मक विवरण यस्तै प्रकार छ ।

विद्यालयहरूको संख्या (३१ जिल्लाहरू)

१) साधारण:-	२१६
२) व्यावसायिक:-	५८
३) अर्धकुल:-	३

तालिका १२

व्यावसायिक विषय विवरण

विषयहरूको संख्या	व्यावसायिक विद्यालयमा	साधारण विद्यालयमा
१) अंग्रेजी	८	२०
२) आगवानी	१२	२४
३) कुकुरा पालन	१५	१९
४) पशुपालन	४	६
५) शिक्षा	१७	८०
६) लेखा	६	१७
७) कार्यालय	३	५
८) अटोमोबाइल	१२	७
९) अरगसिल्लाई	१५	१९
१०) छाया विज्ञान	१	३
११) भवन निर्माण	—	—
१२) फर्निचर	२	२
१३) विजुली	६	३
१४) साधारण धातु	—	३
१५) सेहवास	—	—

नेपाल अधिराज्यभरको सम्पूर्ण विद्यार्थीमा १०२ प्रतिशतले पूर्ण व्यावसायिक विद्यालयमा अध्ययन गरिरहेको देखिन्छ ।

व्यावसायिक विषयहरूमध्ये सर्वभन्दा धेरै विद्यालयहरूमा शिक्षा विषय दिइएको छ र सर्वभन्दा कम विद्यालयमा विजुली जडान विषय दिइएको छ । यी सिमित विषयहरूमा अध्ययन गर्ने विद्यार्थीहरूको विस्तृत विवरण तालिका १३को तारिणीहरूमा दिइएको छ ।

२०३१ को व्यावसायिक विद्यार्थी विवरण
(४०० अंकको)

सावित्री लं दू (क)

क.सं. जिन्नाफो कक्षा अन्नछेत्री बागवानी कुपुरा पशु शर्टईंग कार्यलय लेखा दर्जिसर मिडुरी बमनविषाई इंटरपोले सा.सातु शिक्षा खा विज्ञान कुचउम्मा					
		नाम		पाखेन पावन	
१	तालेकुडा =	-	-	४८	-
	९	-	-	-	-
	१०	-	-	-	-
२	बाँचथर =	-	-	१७	-
	९	-	-	-	-
	१०	-	-	-	-
३	इलाय =	-	६०	-	-
	९	-	-	-	-
	१०	-	-	-	-
४	कागा =	-	५९	-	-
	९	-	६७	-	-
	१०	-	-	-	-
५	संयुवासभा =	-	६१	-	-
	९	-	-	-	-
	१०	-	-	-	-

क.सं. विहलक्षो कक्षा अक्षरेतो वागवातो कुपुरा पणु मर्दहृष्ट कार्यालय सेवा फनिचर विहली मरम इटपोले सा,यातु शिक्षा वा मित्रात कुल										
नाम	वर्ग	प्राप्त	पाठन	सिखाई	वर्ग	वर्ग	वर्ग	वर्ग	वर्ग	वर्ग
६ नेलपुम	८	-	३१	-	५०	-	-	-	३१	११२
९	९	-	-	-	-	-	-	-	-	-
१०	१०	-	-	-	-	-	-	-	-	-
७ घनकुटा	८	-	-	-	४२	-	-	-	४२	१३१
९	९	-	-	-	२२	-	-	-	२२	५५
१०	१०	-	-	-	-	-	-	-	-	-
८ मोरक	८	-	४०	-	८५	-	-	-	८५	१८८
९	९	-	४५	-	४३	-	-	-	४३	१६७
१०	१०	-	-	-	-	-	-	-	-	-
९ मुनसरी	८	-	१०९	-	४०	३०	-	-	३०	२५८
९	९	-	-	-	-	-	-	-	-	-
१०	१०	-	-	-	-	-	-	-	-	-
१० सलरी	८	-	८९	-	१३९	-	-	-	३९	२२९
९	९	-	६६	-	६५	-	-	-	६६	१६४
१०	१०	-	-	-	-	-	-	-	-	-
कुलविहलक्षो अक्षरेतो	-	१०३	३२१	८३	४४९	५८	३४	७८	३२१	१७३२

क्र.सं.	विहवाको नाम	वस्था	असज्जेतो	आगवातो	कुलूरा	पशु	शत्रुहंसा	कारोन्मय	सोखा	फनिचर	विजुलो	दरव	हडगोल्ले	हा	चातु	मिल्ला	आ.विमान	कुल
माम	मास	मास	मास	मास	मास	मास	मास	मास	मास	मास	मास	मास	मास	मास	मास	मास	मास	मास
११	यमुवा	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
१२	मिथुपालखोका	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
१३	काछे वलासकोका	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
१४	वलासपुर	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
१५	काछाको	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
१६	मनिचपुर	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
१७	वित्तन	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
१८	मिथुपालखोका	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
१९	वलासपुर	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
२०	काछाको	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
२१	मनिचपुर	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
२२	वित्तन	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
२३	मिथुपालखोका	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
२४	वलासपुर	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
२५	काछाको	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
२६	मनिचपुर	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
२७	वित्तन	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
२८	मिथुपालखोका	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
२९	वलासपुर	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
३०	काछाको	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
३१	मनिचपुर	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५	५	५	५	५	५	५
३२	वित्तन	५	१०	५	७२	५	१०१	५	७	५	५	५						

क.सं. जिल्लाको कच्चा अवधिको यागबन्दी कालुरा। कयु शब्देभ्य कापालिप सेवा फनिवर विजुकी सत्र इटपोले सा.वा.सु. गिला खा.विज्ञान कुल

नाम	पालन	मानस	विजुकी	सत्र	विताई	अम्मा
१८ गोरखा	८	-	-	४१	-	-
९	-	-	-	-	-	-
१०	-	-	-	-	-	-
३९ लामजुङ	८	१०१	-	-	-	१०१
९	-	-	-	-	-	-
१०	-	-	-	-	-	-
४० लामकी	८	३६	-	४९	१३	-
९	-	३३	-	-	२२	११९
१०	-	४९	-	-	१३	१०५
४१ लामकी	८	३३	-	-	-	१११
९	-	-	-	-	-	-
१०	-	-	-	-	-	-
४२ लामिका	८	५१	३३	-	-	१४५
९	-	-	-	-	-	-
१०	-	-	-	-	-	-
४३ लामिका	८	३०	१३	-	-	१४६
९	३३	२३	-	-	-	१४
१०	-	-	-	-	-	-
४४ लामिका	८	३३	-	३६	-	३३
९	-	३३	-	३५	-	३३
१०	-	३३	-	११	-	३३

ग.विज्ञान-अल ११५ १११ १०३ ३५ ५५ १५ १९ ११५८
 क्षेत्रको नाम

क.सं. किल्लाको कक्षा अन्तर्गतो यागधानी कुसुरा पशु लट्केष्ट कार्यालय लेखा फर्तिवर विजुली घरमा छट्कोले सा.पातु गि.ग. छा.विमान कुल

नाम

पालतु पालन

मिलाई

लक्षमा

२५ बाङ्ग	८	६९	—	—	२७	—	—	—	१६	५	—	११७
	९	७४	—	—	३२	—	—	—	२०	९	—	१२८
	१०	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
२६ कुम्ता	८	—	३४	—	—	—	—	—	—	—	—	३४
	९	—	२५	—	—	—	—	—	—	—	—	२५
	१०	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
२७ द्यूलेत	८	—	३३	—	—	—	—	२४	—	—	—	१०७
	९	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	१०	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
२८ बाकि	८	७३	—	—	२३	—	—	—	९	—	—	६४
	९	८५	—	—	२३	—	—	—	११	—	—	७९
	१०	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
२९ काँचालो	८	—	—	८०	—	—	—	—	—	४४	—	१२४
	९	—	—	३७	—	—	—	—	—	१८	—	४४
	१०	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
३० कम्बधपुर	८	६०	—	—	—	—	—	—	—	२३	—	११३
	९	३१	—	—	—	—	—	—	—	४१	—	७२
	१०	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

कु. पशुपालक

क्षेत्री जम्मा

२९२

७७

११७

१०४

३४

५६

२९२

२०३१ को व्यावसायिक विद्यार्थी विवरण (२०० अंकको)

सारणी नं. ६ (ख)

क्र.सं.	विरला- को नाम	कक्षा	अभिलेखिती	वसुधापति	कुसुमा	पशु	महोदय	कर्मिक	लेख	कविचर	विश्वना	कल	इन्पोल्ले	सा.अनु	सिना	आ.पिना	कुल	अंक
१	सावित्री	८	३५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५	१५
२	पांजरा	८	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०
३	खान	८	३३	३३	३३	३३	३३	३३	३३	३३	३३	३३	३३	३३	३३	३३	३३	३३
४	दाया	८	११५	११५	११५	११५	११५	११५	११५	११५	११५	११५	११५	११५	११५	११५	११५	११५
५	सजुवाल	८	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०

अ.सं. किल्ला- कडा अन्तर्गत वागवाणी कुतुरा एण्ड गार्डन कार्यालय लेखा वर्गिकर विस्तारी यत्न इन्टपोलने सा.वा.तु शिक्षा या विधीन कुल

श्री नाम	मासत पालन	मिथाई	जम्मा
१ सेहगुण	२६ -	१७ -	११६ -
१ -	-	-	-
१० -	-	-	-
७ घनकुडा	५७ -	-	-
१ -	-	-	-
१० -	-	-	-
८ धारक	२४ १४३ ८४	१३६ -	१३६ -
९ -	४८ ९०	१०२ -	१०२ -
१० -	-	-	-
९ सुतसणी	२०१ ५० २४	४० ४४ ३४	४३ १६ ४२ ४४८
१ -	-	-	-
१० -	-	-	-
१० सप्तरी	२०८ ६३ ७०	-	१२४ -
९ -	१७० १६ २२	-	४९ -
१० -	-	-	-
कुल	४२६ ७७१ ४२९	५७ ६७६ ६१ ६५४	४२ ४२८८

क.सं. जिला : कसा अखिली यागायाती कुलुटा मनु मर्दहल कामाखिल लेखा कर्मचर विमुली वरुन हंटेपेल्ले साधातु शिक्षा खा. विनात कुल									
को तस		मालम वस्तम		मिसाड		जम्मा			
११	धनुया	८	२५६	१३	६७	—	३६	—	२४६
		६	१७३	२०	४०	—	२३	—	२१४
	१०	—	—	—	—	—	२६	—	—
१२ काखेपलाचीक न									
		—	—	२९	—	—	—	—	१६२
	६	—	—	१८	—	—	—	—	८९
	१०	—	—	—	—	—	—	—	—
१३ मसपुर									
	८	—	—	६०	—	—	७०	—	१२८
	९	—	—	—	—	—	—	—	—
	१०	—	—	—	—	—	—	—	—
१४ काठमाडौं									
	८	—	३३	१०८	—	५१	३९५	१०७	१२९ ५०८ ६० २५०१
	९	—	—	—	—	—	—	—	—
	१०	—	—	—	—	—	—	—	—
१५ ललितपुर									
	८	—	—	—	—	—	२३३	—	४० ८४
	९	—	—	—	—	—	—	—	—
	१०	—	—	—	—	—	—	—	—
१६ विनात									
	८	—	—	—	—	—	६८	—	२०१
	९	१३१	२०	८६	—	—	५०	—	१३७
	१०	११३	३५	४८	—	—	—	—	३२
माथ्यामाथल छेवकी जम्मा ७०३									
		११०	४८६	—	५१	३९५	१०७	१२८	१२९ १७८७ ६० २५०१

क.श. जिला- कक्षा अक्षयिनी सागवानो कुपुरा पशु गण्डहोद कार्यालय लेखा धनिकर विमुक्ती त्रान इंदोले सा.शासु मिला का विधान कुल को नाम जम्मा

मिलाई

पालन पालन		जम्मा	
१७ गोरगा	८ - ६४	- - १२४	- - ४१ - ६२०
९ -	- -	- -	- -
१० -	- -	- -	- -
१८ लमबुड	८ २० -	१४ - २६ ३७	- २४ - २३५
९ -	- -	- -	- -
१० -	- -	- -	- -
१९ कारको	८ १४१ १०३ २९०	- - ६४ - ४४	- ४६ - ७८४
९ ११० १०८ २८३	- -	- २७ - २५	- २८ - ४८४
१० १०७ १०४ १८२	- -	- २८ - २४	- ७ - ५४४
२० लवई	८ - ४४ -	४० - २९ ३२	- २९ - १०४
९ -	- -	- -	- -
१० -	- -	- -	- -
२१ रयाडजा	८ - -	४६ ६२ ४७	- २७ - १४५
९ -	- -	- -	- -
१० -	- -	- -	- -
२२ खान्नेही	८ २० ७० ६२	- २१४ - २०	- १०६ - ४२३
९ ३४ ४२ २९	- १४८ -	- २६ - १७	- २८० - २८०
१० - -	- -	- -	- -
२३ बागबुड	८ २६ ३४ -	- ९१ - ४३	- ४३ - ११४
९ १२ ३४ -	- - ३१	- २० - ४१७	- ४१७ - ४१७
१० - -	- -	- -	- -
महिसमानसल			
संयको जम्मा	४२६ ७२४ २९३ ८७ १२४ २२४ ४२	१५१ - ६१६ - ३८८६	- ३८८६ - ३८८६

ज.स. जिल्हाची कक्षा अन्वयेची बागाबागी कुठरा पाणु शब्दहण कार्यान्वय जेव्हा पविस्वर दिव्युची अत्र इतयेवने सा वाणु मिला अत्र विमान गुल									
नाम	पलम पलम				मिराड				जम्मा
२४ वाक	म	१३६	२८	७३	-	-	-	-	-
	६	१०४	१५	७७	-	-	-	-	१३६
	१०	-	-	-	-	-	-	-	१११
२४ वाक	म	३३	-	-	-	-	-	-	-
	६	२६	-	-	-	१७	-	-	१३८
	१०	-	-	-	-	११	-	-	१३७
२६ कलाती	म	४९	-	-	-	-	-	-	-
	६	३०	-	-	-	-	-	-	४९
	१०	-	-	-	-	-	-	-	३०
मु. पविमानाचल									
क्षेत्री जम्मा	३००	२५	१४५	-	-	-	१७९	-	७०९

**विभिन्न देशमा खुल्ला प्रतियोगिता द्वारा छानिई अध्ययन गर्न
जाने विद्यार्थी विवरण २०३१**
सारणी नं ७

विषयहृक्

क्र. नं	अध्ययन गर्न जाने देश	इन्जिनियरिङ	मेडिसिन	कृषि	बिर्वाध	जम्मा
१.	सभरल	१०७	२८	६२	१४	२११
२.	रुस	२०	१	५	१२	३८
३.	यणतन्त्र चीन	२	—	—	५	७
४.	युगोस्लाभिया	२	—	१	—	३
५.	पश्चिम जर्मनी	१	१	—	—	२
६.	पूर्वी जर्मनी	—	—	२	—	२
७.	यूनानदेखि शिगडय	—	—	—	३	३
८.	जर्मा	—	३	—	—	३
जम्मा		१३२	३२	७१	३४	२६०

एस.एल.सी. परीक्षा विवरण

माध्यमिक शिक्षा समाप्त गरि सकेका सबै विद्यार्थीहरूलाई स्तर निर्धारणको निमित्त एस.एल.सी. बोर्डको एस.-एल.सी. परीक्षा लिने गरेको छ । सो परीक्षाबाट उत्तीर्ण हुने विद्यार्थीलाई मात्र उच्चशिक्षा हासिल गर्ने अवसर प्रदान गरिन्छ । २०२३ साल देखी २०३१ सालसम्म को एस.एल.सी. उत्तीर्ण प्रतिशत हेर्दा २०२५ सालमा ५३% प्रतिशत सबभन्दा बढी र २०२७ सालमा २९% प्रतिशत सबभन्दा कम भएको देखिन्छ ।

एस.एल.सी. परीक्षाहरूको विस्तृत विवरण तलको तालिकामा दिइएको छ ।

तालिका १३
एस.एल.सी. परीक्षा विवरण

साल	फलभर्ने जवान	उपस्थित संख्या	उत्तीर्ण जवान	उत्तीर्ण प्रतिशत
२०२३	९३७२	९२१८	३३२४	३९. %
२०२४	१२४०७	१२१३४	५८७१	४८. ५९ %
२०२५	१५९२७	१५५९७	८२९४	५३. %
२०२६	१७६६४	१७१९२	५२७९	३१. %
२०२७	१८३९६	१७१९२	५१५७	२९. %
२०२८	१६१३७	१५७७२	५२६७	३३. ४ %
२०२९	१६४८२	१६२०२	५८२९	३६. ५ %
२०३०	२१७२४	२१२८६	७८१३	३५. ७. %
२०३१	२८२२५	२७७२९	९१२५०	४०. ५ %

